TANULNI! TANULNI! TANULNI!

Közgazdász

MARX KÁROLY KÖZGAZDASÁGTUDOMÁNYI EGYETEM PÁRT ÉS DISZ BIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

II.évf. 31 Ára 40 fill. 1953. V. 14.

1987

Éljen a munkásság, parasztság, értelmiség testvéri szövetsége: a Magyar Függetlenségi Népfront!

Rákosi Mátyás elvtárs beszéde a budapesti választási nagygyűlésen

Amikor Rákosi elvtárs a mikrofon elé lép, végigzúg a tapsvihar az egész Kossuth téren, s a környező utcákban, ahol a térre nem férő tömegek állnak. A zászlók magasba emelkednek, s lengetik őket a zászlótartó kezek, ezer és ezer lengő nemzetiszínű és vörös zászló köszönti Rákosi elvtársat. Zúg, harsan az éljenzés, a taps, s akkor is csak lassan ül el, amikor Rákosi elvtárs megkezdi beszédét:

Kedves Elvtársak!

Budapest Dolgozói!

Engedjék meg, hogy mielőtt ismertetném azokat a célkitűzéseket, melyek megvalósítása a megválasztandó országgyűlés feladata lesz, visszapillantsak az 1949 óta eltelt időre. Négy éve indultunk elsőízben egységesen választásra a Magyar Függetlenségi Népfrontban egyesült, hazafias, demokratikus erők. Ezen a választáson már csak a dolgozó nép fiai voltak a jelöltek. Gróf, nagybirtokos, bankár s a nép egyéb ellensége már nem volt köztük. Ha most visszatekintünk a négy év alatt megtett útra, nyugodtan megállapíthatjuk, hogy a demokratikus erők összefogása bevált és a népfront is beváltotta mindazt, amit ígért. *(Taps.)*

A népfront fő választási jelszava négy évvel ezelőtt így hangzott: «A munkásosztály vezetésével, szövetségben a dolgozóparasztsággal a népi demokrácia útján előre, a szocialista Magyarországért». A függetlenségi népfront hangoztatta a béke megvédésének szükségességét és teljes erővel aláhúzta hűségét felszabadítónkhoz, a hatalmas Szovjetunióhoz. *(Taps. «Szovjet-magyar barátság!» — felkiáltások.)*

Az elmult négy évben a Magyar Népköztársaság viszonya a Szovjetunióhoz mélyebb, bensőségesebb lett. Erősödtek a baráti szálak, amelyek bennünket a népi demokráciákhoz, köztük a győzelmes harcokban létrejött Kínai Népköztársasághoz is fűztek. Törhetetlen és egységes volt népünk kiállása a béke megvédésének kérdésében. Hűek maradtunk ahhoz a jelszóhoz, hogy: *«Hazánk nem rés, hanem erős bástya a béke frontján». (Nagy taps.)*

Mik voltak négy esztendővel ezelőtt legfontosabb gazdasági kérdéseink? Hároméves tervünk befejezése és első ötéves tervünk előkészítése állott akkor figyelmünk központjában.

A hároméves tervünk hatmilliárd forint beruházást tűzött ki célul. Ez a célkitűzés akkor oly merésznek látszott, hogy az ellenség megvetően «kommunista propaganda-blöffnek» nyilvánította. És mégis a magyar dolgozó nép lelkesedése és szorgalma ezt a tervet két év és öt hónap alatt túlteljesítette. A hároméves terv tapasztalatai alapján már bátrabban haladtunk: ötéves tervünk beruházásaira 35 milliárd forintot irányoztunk elő. Ez a szám is oly nagynak látszott, hogy szükség volt a kétkedőkkel és szkeptikusokkal szemben annak bizonyítására, hogy tervünk megalapozott, reális. Azóta ezt a számot ismételten meg kellett emelni, mert kiderült, hogy lehetőségeink és tartalékaink sokkal nagyobbak, mint ahogy hittük. Az elmult három esztendő alatt népgazdaságunkba 40 milliárd forintot fektettünk be, többet, mint az ötéves terv eredeti összegét.

A terv öt év alatt kívánta megduplázni acéltermelésünket, széntermelésünket, villamosenergiatermelésünket. Mindezt a célkitűzést nem öt, hanem három esztendő alatt valósítottuk meg. Megvalósult az a célkitűzésünk is, hogy hazánk iparosodó mezőgazdasági országból, fejlett mezőgazdasággal rendelkező ipari országgá változzék. Gyáriparunk a mult év végén háromszorannyit termelt már, mint a háború előtti utolsó békeévben. Ennek a tőkés viszonyok közt elképzelhetetlen gazdasági fejlődésnek kellő értékelésénél tekintetbe kell venni azt, hogy az elmult négy esztendő közül 1950-ben a termés a közepesen alul volt, a mult évben pedig a fagy, az aszály és a korán beállott szokatlanul bő őszi esők következtében termésünk rosszabb volt, mint az utolsó évtizedekben bármikor.

Azt a célkitűzésünket, amely az ipari munkásság számát öt év alatt 300 ezerrel kívánta növelni, már három év alatt teljesítettük. Ezzel megszüntettük a dolgozókat sujtó legsúlyosabb csapást, a munkanélküliséget. Jelenleg egy-egy tervévünkben a munkaerő növekedése jóval meghaladja a 200 ezer főt. Az elmult négy év alatt a társadalombiztosításban részesülők száma 1,650.000-rel nőtt és ma népünk majdnem 60 százaléka részesül szociális biztosításban. Törvényt hoztunk az anya- és csecsemővédelemről; a többgyermekes szülők családi pótlékát három év alatt megháromszoroztuk. Felszámoltuk a háborús gazdálkodás maradványát, a jegyrendszert. Az ötéves terv első három évében a falusi és üzemi kultúrotthonok, mozik, népkönyvtárak ezreit létesítettük. S végül, de nem utolsósorban létrehoztuk néphadseregünket, békénk és szocialista jövőnk őrzőjét. *(Hosszantartó, lelkes taps.)*

Azt hiszem, elvtársak, hogy ezekre az eredményekre joggal lehet büszke a magyar dolgozó nép! *(Nagy taps.)*

Négy esztendő nem nagy idő egy nemzet történetében és mégis e rövid néhány év alatt hazánk többet fejlődött és változott, mint azelőtt hosszú évtizedek során. Ez a változás nemcsak gazdasági és kulturális téren jelentős, hanem népünk összetételét is megváltoztatta. Megváltozott szocialista építésünk derékhada, nagyszerű munkásosztályunk. Ez a változás elsősorban számbeli növekedésben jelentkezik. Örökre eltűnt a munkanélküliség réme, eltűnt a Horthy-idők hárommillió koldusa, megszűntek a kőpködők, az emberpiacok. Míg a kapitalista országokban az állandó munkanélküliség tovább gyötri a dolgozókat, addig nálunk — és hozzátehetem, a többi népi demokráciában is — az egyik legnagyobb probléma, hogy honnan vegyük az új munkásokat.

De nemcsak számbelileg nőtt meg e négy esztendő alatt az ipari munkásság, hanem öntudatában, szaktudásában és kultúrájában is. Elég rámutatni arra, hogy jelenleg több mint 70.000 sztahanovistánk van, ami bizonysága annak, hogy munkásosztályunk egyre nagyobb része közelíti meg szakismeretben és tudásban a műszaki értelmiséget. Ma már ott tartunk, hogy iparostanulónak mindinkább olyan fiatalokat veszünk fel, akik elvégezték az általánosiskola nyolc osztályát. Azok a munkások, akik ma a mi ipari tanműhelyeinkből kikerülnek, úgy tudás, mint általános műveltség tekintetében messze felette állanak a kapitalista idők inasaiból lett segédeknek. A munkásosztály ma már nem az, ami négy évvel ezelőtt volt. Ma műveltebb, tanultabb, magabiztosabb és öntudatosabb.

Négy esztendővel ezelőtt, a választások idején még külön szükségesnek tartottuk aláhúzni azt, hogy a magyar munkásosztály nemcsak hivatott vezetője dolgozó népünknek, de hivatásának meg is tud felelni. Az elmult négy év a felszabadulás óta eltelt időnek a fele. Ez a négy esztendő minden felmerült kérdéssel kapcsolatban igazolta, hogy munkásosztályunk meg tud felelni a történelem által rárótt feladatoknak és biztos kézzel tudja vezetni egész népünket a jobb, szocialista jövő felé. Nemzetvezető szerepére hivatottságát nem kell már bizonyítani, mert a magyar nép a felszabadulás óta eltelt idő alatt a vállalt áldozatok és az elért eredmények alapján ma szilárd meggyőződéssel vallja vezetőjének a munkásosztályt és a Magyar Dolgozók Pártját. Hála és dicsőség demokráciánk alappillérének, a magyar munkásosztálynak! *(Nagy taps. «Éljen a párt!», «Párt és Rákosi!»-felkiáltások.)*

Megváltozott az elmult négy esztendő folyamán a magyar parasztság is. A dolgozóparasztság egyre növekvő része tért át a szocialista nagyüzemi gazdálkodásra. Négy esztendővel ezelőtt a termelőszövetkezetekben még csak 15.000 család volt. Az idén tavasszal már majdnem 340.000 család dolgozott a termelőszövetkezetekben és a szövetkezeti tagok száma megközelíti a félmilliót. *(Taps! «Munkás-paraszt szövetség!»-felkiáltások.)* Jelenleg a szántóterületnek 40 százaléka van a termelőszövetkezeti tagok vagy az állami gazdaságok kezén. A termelőszövetkezetek a tavalyi rossztermésű esztendőben is megállták a helyüket, s népi demokráciánk hathatós segítségével erőteljesen tovább fejlődtek.

Az őszi és a tavaszi mezőgazdasági munkáknál most már világosan jelentkezett a szocialista nagyüzemi termelés fölénye. A szövetkezetek, az állami gazdaságok földjeit jobban művelték meg az agrotechnika új módszereit szélesebben alkalmazzák. Beigazolódott, hogy helyes volt kormányunknak az a politikája, hogy nem tűrt semmiféle erőszakot vagy nyomást a szövetkezetek létrehozásánál, hanem szigorúan betartotta az önkéntesség elvét. Míg ellenségeink azt híresztelték, hogy nálunk a szövetkezetekbe kényszerrel viszik a parasztságot, mi inkább lassítottuk a szövetkezetek növelését. Arra vettünk irányt, hogy először kiképezzük azokat a kádereket, akik a szövetkezetek vezetését jól el tudják végezni. Ez az eljárás helyes volt, s ma már megállapítható, hogy a termelőszövetkezetek megerősödésében jelentős szerep jutott a növekvő számban munkábaálló új szakembereknek, agronómusoknak. Ma már biztos a szövetkezetek erőteljes továbbfejlődése, mert a parasztság egyre nagyobb rétegei győződtek meg a szocialista nagyüzemi termelés fölényéről.

A szocialista nagyüzemi gazdálkodásra való áttérés egyben a munkás-paraszt szövetség erősödését és további megszilárdulását is jelenti. Nem szorul magyarázatra, hogy a termelőszövetkezeti tag, az állami gazdaságok vagy gépállomások dolgozója tudatosabban és mélyebben fogja fel a munkások és parasztok szövetségének nemzetfenntartó jelentőségét, világosabban látja e szövetség fontosságát az egész magyar nép jövője és életérdeke szempontjából.

De a parasztságnak az a része is, amely még nem határozta el magát, hogy a szocialista nagyüzemi termelési mód útjára lép, egész más ma, mint a felszabaduláskor vagy négy évvel ezelőtt volt. Népi demokráciánk politikai vívmányaival, nemzetünk gazdasági és kulturális növekedésével nagyot változott a dolgozóparasztság. A villany, a rádió, a telefon, a kultúrotthonok hálózata, a könyvtárak, a mezőgazdaság növekvő gépesítése, a megjavult közlekedés természetesen rá is hatással vannak. Az állami gazdaságok, a termelőszövetkezetek magasabb termelési módszereit ő is átveszi. A mezőgazdaság gépesítése, az ipar decentralizálása is egyre közelebb hozza a falut a városhoz. Mindez azzal jár, hogy parasztságunk egésze politikusabb, műveltebb, igényesebb lett. Megnőtt szemhatára — és hozzátehetem — megnőtt állami fegyelme, állampolgári hűsége is. Az a tény, hogy a tavalyi rossz termés dacára parasztságunk lényegében teljesítette a beszolgáltatást és az új aratásig biztosította közellátásunkat, nagyfokú állampolgári fegyelemre és állampolgári hűségre vall. A munkás-paraszt szövetség ma szilárdabb, mint valaha! *(Nagy taps.)*

E szövetség jegyében az elmult négy év folyamán közel 100 ezer ipari munkás és dolgozóparaszt került az üzemek és vállalatok élére, az államigazgatásba, a néphadsereg tisztikarába. Az egyetemek és főiskolák hallgatóinak egyre növekvő többsége került ki a munkások és parasztok közül. Rajta leszünk, hogy ez a folyamat a jövőben még jobban meggyorsuljon és vele erősödjék népi demokráciánk alapja, a munkás-paraszt szövetség!

Megváltozott az elmult négy év alatt értelmiségünk is. A régi értelmiség közül négy esztendővel ezelőtt sokan még tétováztak, kételkedéssel nézték hatalmas országátalakító terveinket. Jelentékeny részük nem volt biztos abban, hogy a népi demokráciában megleli-e helyét. Az értelmiség zöme az elmult négy esztendő alatt meggyőződött róla, hogy e kétségei alaptalanok. Meggyőződött róla, hogy a népi demokrácia fel tudja emelni a nemzetet elesettségéből, hogy megbecsüli és nagyra értékeli a hazájához hű értelmiség munkáját és olyan lehetőséget nyujt képességeik kifejtésére, amiről a kapitalista viszonyok között álmodni sem lehetett. A tudósok, művészek, orvosok, mérnökök, pedagógusok százai részesültek jól végzett munkájuk legnagyobb elismerésében, a Kossuth-díjban. Népi demokráciánk e kitüntetések révén is aláhúzta, hogy nagyra tartja és tiszteli a tehetséges alkotómunkát.

Megváltozott az elmult négy év alatt az értelmiség összetétele is. Egyre nagyobb számban kerülnek ki a főiskolákról és egyetemekről a népi demokrácia neveltjei zömükben munkások és parasztok. Egyetemeinken és főiskoláinkon jelenleg háromszorannyi a hallgató, mint a Horthy-időkben és büszkén mutathatunk rá, hogy e téren messze magunk mögött hagytunk olyan fejlett kapitalista országokat, mint Anglia, Franciaország, Hollandia.

Az értelmiség gyors növekedésének száma mögött valóságos kulturális honfoglalás rejtőzik. Az egyetemi hallgatók többsége ma már azokból a rétegekből kerül ki, amelyek, bár a nemzet nagy többségét képviselték, de még tíz évvel ezelőtt úgyszólván ki voltak zárva a magasabb iskolákból. Mi tudjuk, hogy a mennyiség bizonyos fokon minőségbe csap át. A dolgozó népből jövő értelmiségiek számszerű növekedése feltétlenül minőségi változásokkal fog járni. Az új értelmiség zöme vér a dolgozó nép véréből, hús a húsából. Ez az értelmiség létét és kultúráját a népi demokráciának köszönheti. Ez a számbelileg gyorsan növő új értelmiségi réteg a hazafias, népéhez hű régi értelmiséggel összeforrva hasonlíthatatlanul nagyobb súllyal és befolyással vesz majd részt a nemzet életének minden megnyilvánulásában, mint bármikor azelőtt. *(Taps.)* Gondoskodni kívánunk róla, hogy jelentősége szakadatlanul növekedjék és egyre nagyobb legyen szerepe is népünk vezetésében és nemzetünk jövő útjainak kimunkálásában. A régi rend szembe akarta állítani az értelmiséget és a dolgozó népet: mi szerves egységbe kovácsoljuk össze. Még magunk sem vagyunk teljes tudatában annak, hogy az utolsó esztendők e kultúrforradalma, melyhez hasonlót népünk még soha át nem élt, milyen új jelentőséggel ruházza fel az értelmiséget, milyen hatalmas távlatokat nyit meg előtte.

Összefoglalva: megállapíthatjuk, hogy dolgozó népünk ma egységesebb, mint valaha. Egységesebb politikai célkitűzéseiben, a béketáborhoz való hűségében és abban, hogy népi demokráciánk vívmányait megvédi és erőteljesen fejleszti tovább. *(Hosszantartó taps.)*

A nemzeti, demokratikus, szocialista erők összefogása

Az a tény, hogy népünk egységesebb, mint valaha, hogy a pártok versengése, amely a felszabadulás utáni első esztendőkben megosztotta a nemzet erőit és annyi kárt okozott, ma már végleg a multé, a Magyar Függetlenségi Népfront jelentőségét nem csökkenti. A nemzeti, demokratikus, szocialista erők összefogásának szelleme, amely négy évvel ezelőtt a Magyar Függetlenségi Népfrontot létrehozta, ma is változatlanul eleven és ma is motorja további fejlődésünknek. Ez a tömörülés, mely minden becsületes magyar hazafit egy táborba egyesít, további sikereink biztosítéka. Ezért el vagyunk szánva, hogy a népfront zászlaját, amely alatt annyi győzelmes harcot vívtunk meg, teljes erővel visszük tovább. A nagy változások közepette, amelyek életünk minden területén jelentkeznek, a Magyar Függetlenségi Népfront elvei képezik a sziklaszilárd alapot, amelyre bizton építhetjük jövőnket. *(Nagy taps.)*

Hogy a gyakorlatban mit jelent a népi demokratikus erők összefogása, annak egyik mutatója a népfront képviselőjelöltjeinek összetétele. 453 jelölt közül eredeti foglalkozás szerint munkás 188, paraszt és mezőgazdasági munkás 143, értelmiségi 96, alkalmazott és egyéb 26. Egyetemet és főiskolát végzett 117, a jelöltek több mint egynegyede. A női jelöltek száma 87. A jelöltek között 36 Kossuth-díjas van. Ezenkívül 230 jelölt sztahanovista vagy jó munkájának eredményeképpen kormánykitüntetésben részesült. *(Nagy taps.)*

Előre meg lehet mondani, hogy ez a statisztika a főiskolát és egyetemet végzettek javára tovább el fog tolódni, mert a jelölt munkások és parasztok egy része a főiskolákon tovább képezi magát. A képviselők jelölésével kapcsolatban meg kell említeni, hogy itt is mutatkozik a demokratikus fejlődés. Négy esztendővel ezelőtt a jelölést a népfrontban egyesült pártok végezték, míg most az üzemek, a termelőszövetkezetek, a gépállomások dolgozóinak százezrei, az egyetemek és egyéb intézmények közvetlenül válogatták ki saját legjobb dolgozóik közül a jelölteket.

Végül, de nem utolsósorban meg kell említenem, hogy ezen a választáson szavaznak először az ifjúság új évfolyamai. *(Taps.)* A népi demokrácia, mely lelkes ifjúságunk előtt minden téren szabad utat nyitott, szélesebbre tárta ki számukra az alkotmány kapuit. Üdvözöljük az ifjú szavazókat és sok sikert kívánunk nemzetépítő munkájukhoz! *(Hosszantartó taps. A fiatalok «hurrá»-kiáltása zúg végig a téren.)*

Népünk egységének megszilárdulását ma még bizonyos fokig elhomályosítja az a körülmény, hogy népi demokráciánk sikereivel és szocialista építésünk fejlődésével kapcsolatban élesedik az osztályharc is. A tőkés rendszer maradványai a városban és falun egyre szűkebb területre korlátozódnak. Viszont egyre elkeseredettebben védik azt a csökkenő területet, ami számukra még megmaradt. Támogatja őket ebben a háborúra uszító imperialista tábor is, amely itthoni szövetségeseinek, ötödik hadoszlopának gyérülő sorait külföldről becsempészett kémekkel, szabotőrökkel próbálja feltölteni, s amely rádiója, sajtója révén igyekszik tartani a lelket csüggedő híveiben.

Kézenfekvő, hogy népünk ez ellenségei nem egyszer károkat okoznak és ezzel lassítják fejlődésünket. Nem kevesebb kárt okoznak saját hibáink, melyek nemcsak a termelésben, de állami életünkben is elég gyakran jelentkeznek. Mindnyájan tudjuk, hogy a munkafegyelem terén még van kívánnivaló. A munka termelékenységét is még alaposan meg lehetne növelni. A selejt sok helyen még mindig megengedhetetlenül magas. Az önköltség csökkentésére vonatkozó terveinket csak részben tudjuk teljesíteni. A takarékosság az anyaggal, az idővel, az állam javaival még mindig gyenge lábon áll. A tervteljesítés nem egyenletes. Még messze vagyunk attól, hogy napról napra, hétről hétre, hónapról hónapra teljesítsük a tervet. Még mindig elterjedt jelenség, hogy a hónap vagy negyedév kezdetén a termelésben esik az iram, s a lemaradást a hónap végén rohammunkával, túlórázással igyekeznek behozni. Gyenge lábon áll a szocialista tulajdon védelme városban és falun egyaránt. Sokszor hiányzik a kellő éberség az ellenséggel szemben. Ellenben gyakori a szájtátiság, az önteltség, a hibák észre nem vevése vagy elkenése, a kritika elnyomása. Ez mind olyan tényező, amely fejlődésünket hátráltatja.

Szocialista építésünk további sikereinek egyik feltétele, hogy az állami hatóságaink, helyi tanácsaink jól dolgozzanak. Még gyakran előfordul azonban, hogy ezekbe az intézményekbe ellenséges elemek furakodnak be, akik mindent megtesznek arra, hogy hatóságaink, tanácsaink tekintélyét lejárassák, hogy szembeállítsák a népi demokrácia államát a dolgozókkal. Nem egyszer tapasztaljuk, hogy hatóságaink ridegen, bürokratikusan bánnak a néppel, visszaélnek hatalmukkal, önkényeskednek, nem tartják be a törvényeket. A népi demokrácia állama igyekszik megtorolni ezeket a visszaéléseket, de addig is, amíg felszámoljuk őket, komoly gátlói fejlődésünknek.

Hibákat követtünk el a parasztsággal szemben is. Begyűjtési rendszerünk nem elég egyszerű, szinte évenként változik és ezzel akadályozza, hogy a dolgozóparasztság évekre előre számotvetve gazdálkodjon, hogy pontosan és előre ismerje kötelezettségeit. Gondoskodnunk kell róla, hogy a jövőben ez megszűnjön és a több évre megállapított begyűjtési rendszer módot adhasson a parasztságnak arra, hogy feleslegeit akadály nélkül értékesíthesse a szabadpiacon. Az ilyen rendszabály fokozza a parasztság jövedelmét és arra serkenti, hogy többet termeljen. A tagosításnál — mely a nagyüzemi mezőgazdasági termelés megvalósítása elkerülhetetlenül szükséges — hatóságaink gyakran szem elől tévesztették a dolgozóparasztság érdekeit. Általában: nem egyszer tapasztaltuk, hogy a falu szocialista átépítése közben néha nem voltunk elég tekintettel az egyéni dolgozóparasztokra, akik pedig földműves népességünk többségét alkotják. Ilyen körülmények között népi demokráciánk sok segítő rendszabálya, mellyel az egyéni parasztságnak is támogatást kíván nyujtani, veszendőbe ment. Ezeket a hibákat gyorsan ki kell javítani, annál is inkább, mert mint mondottam, a tavalyi rossztermésű esztendő is bebizonyította, hogy az egyéni parasztság hű támasza népi demokráciánknak.

A tavalyi rossz termés átmenetileg egész fejlődésünket meglassította és meglassította dolgozó népünk életszínvonalának emelését. Komoly erőpróbája volt ez az esztendő egész politikai és gazdasági építményünknek. Öt hónappal ezelőtt az országgyűlésen még fel kellett hívnom a figyelmet, hogy a rossz termés következtében nagyon megnehezült az állatállomány átteleltetése, hogy komoly hiányosságok vannak a vetés körül. A közellátás terén a legnagyobb takarékosságra kellett felhívni népünket. Most, miután a nehéz tél elmult, megállapíthatjuk, hogy állatállományunk az aszály dacára nagyobb, mint tavaly ilyenkor volt. A vetések is jól teleltek, s a májusi esők következtében a terméskilátások megjavultak. A jövő hónapban beérik az új termés és a mezőgazdaság terén felszámolhatjuk a tavalyi rossz termés következményeit. Ehhez azonban az is kell, hogy egy talpalatnyi föld az idén bevetetlen ne maradjon. A tavalyi aszályos esztendő okozta károkat pótolni tudjuk, ha a tavaszi vetés tervét az utolsó holdig jól teljesítjük.

Az, hogy a tavalyi fagykáros és aszályos esztendő következményei nem okoztak még súlyosabb károkat, népi demokráciánk szilárdságának és szervezettségének köszönhető. És köszönhető a Szovjetunió segítségének, amely, mint minden nehéz helyzetben, ezúttal is támogatott bennünket. *(Taps. Éljenzés.)* Ezzel kapcsolatban rá kell mutatnom Jugoszláviára, ahol a miénkhez hasonló szárazság valóságos katasztrófát okozott, melyet még fokoz, hogy a jugoszláv parasztság gyűlöli urait és szemben áll a Tito-bandával. Emiatt a jugoszláv kormány kénytelen volt a tavaszra kitűzött választásokat az aratás utánra halasztani.

A második ötéves terv a jómód, az erő és a kultúra országává változtatja hazánkat

A magyar népi demokrácia viszont nyugodtan, magabiztosan készül a választásokra és azokra a feladatokra, amelyek előtte állanak. E feladatok közül a legsürgősebb az ötéves terv hátralévő részének jó befejezése. Az 1953—1954-es esztendő folyamán kezdi meg termelését ötéves tervünk legnagyobb alkotása, a Sztálin Vasmű. Működésbe lép egy sor más hatalmas gyárunk. Elkészül a tiszalöki duzzasztómű. Befejeződnek nagy műegyetemeink építkezései, megnyilik a budapesti nagy Népstadion. Megépülnek az új szocialista városaink, mint Sztálinváros, Komló. A választás egyben állásfoglalás is az ötéves terv sikeres befejezése mellett. Dolgozó népünk ennek felismerésében széles választási békeversenyt rendez, hogy így gyorsítsa meg tervünk teljesítését. A választási békeverseny eredményeképpen iparunk az áprilisi havi tervét 103 százalékra teljesítette, illetve túlteljesítette. *(Nagy taps.)*

Az új országgyűlés egyik legfontosabb feladata lesz, hogy törvénybe iktassa a magyar népgazdaság második ötéves tervét, azt a tervet, amellyel fel akarjuk építeni hazánkban a szocialista társadalmat. *(Viharos taps. «Éljen Rákosi! Éljen Rákosi!» — zúg a téren.)* E terv első, nyers számai is mutatják, hogy milyen hatalmas célkitűzésekről van szó. Abból indulunk ki, hogy 1955—1959-ig mintegy kétszeresére akarjuk emelni az első ötéves terv szén-, vas-, acél-, villamosenergia-termelését.

Számszerűleg: acéltermelésünket a második ötéves tervben, mintegy 3.5—4 millió tonnára, széntermelésünket mintegy 40—50 millió tonnára, villamosenergia-termelésünket mintegy 10—12 milliárd kilowattórára akarjuk felemelni. A több szén, több acél, több villany népünk életszínvonalának további emelkedését, több élelmet, több ruhát, több kultúrát jelent. A második ötéves terv folyamán fokozatosan fel kell tárnunk hazánk ásványi kincseit. Meg kell építenünk a nagy dunai vízierőművet. A mezőgazdaság terén a szárazság leküzdésére az öntözött területet 650—700 ezer katasztrális holdra kell felemelni. Fokozottan kell folytatni az iparban csakúgy, mint a mezőgazdaságban a nehéz munkafolyamatok gépesítését. A második ötéves terv alatt mintegy negyedmillió új lakást kell építenünk, nem utolsósorban Budapesten, melyet első ötéves tervünk folyamán az új szocialista városok építése miatt e téren kissé elhanyagoltunk.

A rádió továbbfejlesztése mellett rátérünk a televíziós adásokra. Irányt veszünk arra, hogy az ifjúság falun legalább az általánosiskola nyolc osztályát, városokban legalább a középiskolát kötelezően elvégezze. A második ötéves terv teljesítésének eredményeként a dolgozók reálbérét legalább 50 százalékkal kívánjuk emelni. *(Hosszantartó taps.)* Ennek megfelelően gondoskodni akarunk arról, hogy bőségesen álljanak rendelkezésre a fogyasztási cikkek, valamint iparcikkek. Ennek alapján a Szovjetunióhoz hasonlóan az új ötéves tervben mi is rátérünk az árak leszállítására. *(Nagy taps. «Éljen Rákosi!» «Éljen Rákosi!»)*

A második ötéves terv megvalósítása azt eredményezi, hogy Magyarország minden téren messze maga mögött hagyja a fejlett tőkés országok legtöbbjét. A második ötéves terv sikeres megvalósítása a jómód, az erő és a kultúra országává változtatja hazánkat. Ezeknek a nagyszerű célkitűzéseknek támogatására kérek minden magyar hazafit! E tervek megvalósítására hívom fel a magyar munkásosztályt és külön azokat, akik példamutatásban, áldozatkészségben mindig élenjártak, Budapest dolgozóit! A május 17-i választásokon erről a jobb jövőről van szó, erről dönt dolgozó népünk! *(Taps.)*

Megvannak-e terveink előfeltételei? Igen, megvannak. Megvan öntudatos, áldozatkész munkásosztályunk, szorgalmas parasztságunk, művelt értelmiségünk. A magyar föld méhe még alig van megkutatva, megbolygatva és még rengeteg fel nem tárt kincset rejt magában. Mezőgazdaságunk lehetőségei olyanok, hogy a legegyszerűbb eljárások segítségével is, melyek külön befektetést vagy hatványozott munkát nem igényelnek, jelentékenyen meg tudnók emelni hozamát. A lehetőségek tehát megvannak és meg is valósítjuk őket. Ehhez többek közt az is kell, hogy kíméletlen harcot folytassunk saját hibáink ellen. Ne tűrjük a termelésben a fegyelmezetlenséget, a lógást, a selejtgyártást, az anyagpazarlást. Legyünk éberek a népi demokrácia minden területén és lépjünk fel kíméletlenül mindazokkal szemben, akik boldogabb jövőnk építését szabotálják! Terveink egyik biztosítéka, hogy mögöttünk áll — mint a multban, úgy a jövőben is — felszabadítónk, a hatalmas Szovjetunió, mely támogat bennünket és rendelkezésünkre bocsátja tapasztalatainak gazdag tárházát. *(Nagy taps. «Éljen a Szovjetunió!»)* És vezet bennünket e merész célkitűzések végrehajtásában egész fejlődésünk motorja, annyi sikerünk és győzelmünk szervezője, egységes nagy pártunk, a Magyar Dolgozók Pártja. *(Hosszantartó taps. «Hurrá!», «Éljen a párt!»-kiáltások.)*

Nálunk mindenki a béke megvédésének harcosa, aki jól végzi munkáját

Az ötéves terv megvalósításának van még egy döntő előfeltétele: a béke megőrzése. És ez nemcsak a mi kérdésünk: az egész emberiségé. Már majdnem három éve folyik Koreában a háború. Bár az Egyesült Államok e hosszú idő alatt katonai és gazdasági erejük javát mozgósították, minden hódítási tervük megtört a hős koreai nép és a kínai önkéntesek bátorságán, önfeláldozó hazaszeretetén. Több mint kétmillió amerikai katona fordult már meg a koreai harctéren. Tízezrével estek el, jelentékeny részük megrokkanva, sebesülten, betegen került vissza Amerikába. Az amerikai anyák reszketve gondolnak arra, hogy férjüket vagy fiaikat a koreai frontra dobják. Emiatt egyre fokozódik, egyre nő az ellenszenv a koreai háborúval szemben, egyre hangosabb a követelés, hogy véget kell vetni ennek a háborúnak. *(«Békét Koreában!»-kiáltások.)*

Az Egyesült Államok szövetségeseinek sorában is egyre nő az ellenszenv, nemcsak a koreai háború ellen, de a hidegháborúval kapcsolatos eszeveszett fegyverkezés és általában a csatlósi sors miatt. Ezért a Szovjetunió következetes békepolitikája, a sztálini békepolitika egyre inkább meghallgatásra talál világszerte. A Szovjetunió és Kína vezetőinek kezdeményezésére újultak meg a fegyverszüneti **tárgyalások Koreában, melyeknek első** eredménye, hogy kicserélték a beteg és sebesült hadifoglyokat. A szovjet kormány sorozatos békelépéseire válaszképpen Eisenhower, az Egyesült Államok elnöke, a mult hó közepén beszédet mondott a nemzetközi helyzetről. A «Pravda», a Szovjetunió Kommunista Pártjának lapja, április 25-én vezércikkben foglalt állást hozzá. A magyar sajtó leközölte Eisenhower beszédét és a «Pravda» vezércikkét is.

Eisenhower elnök beszédének van néhány részlete, mely bennünket közelről érint. Az elnök kijelentette, hogy minden országnak elidegeníthetetlen joga az, hogy saját választása szerint alkossa meg kormányzati formáját és gazdasági rendszerét, s hozzátette, hogy nem igazolható egyetlen országnak olyan kísérlete sem, hogy a kormányzati formát rákényszerítse más országokra.

Számunkra, magyarokra, e két tétel megvalósulása az Egyesült Államok politikájának alapos megváltozását jelentené, mert az elmult nyolc esztendő folyamán — és hozzátehetjük: e kijelentések elhangzása óta is — lépten-nyomon mindennek az ellenkezőjét tapasztaltuk. A magyar nép saját választása szerint alkotta meg kormányzati formáját. Azt a formát, melyben a dolgozó nép erős kezében van a hatalom. A magyar nép maga dolgozta ki azt a gazdasági rendszerét, melyben **nincsenek henyélő gazdagok és nyomorban élő** tömegek, nincs munkanélküliség és nincs rettegés a mindennapi betevő falatért. Ennek dacára népi demokráciánknak szakadatlanul résen kell állnia az olyan összeesküvésekkel, szabotálásokkal, kémkedésekkel szemben, amelyek kezdeményezése, szervezése és pénzelése szinte kivétel nélkül az Egyesült Államokból indul ki. Ezeknek a barátságtalan cselekményeknek célja a magyar kormányzati forma megváltoztatása olyanképpen, hogy a dolgozó nép uralma helyébe a régi kizsákmányolók, a fasiszta tőkések és nagybirtokosok kerüljenek vissza. Az Egyesült Államokban most is folytatódnak azok az úgynevezett felszabadítási ígérgetések, amelyek lényegében azt jelentik, hogy a felszabadult magyar nép nyakára vissza szeretnék ültetni régi reakciós urait. Ezért örülnénk, ha az elnök kijelentéseit megfelelő tettek is követnék. Egyelőre azonban azt, hogy velünk szemben ez a politika a gyakorlatban is megváltozott volna, még nem tapasztaltuk.

Eisenhower beszédében készségét nyilvánította aziránt, hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetét olyan intézménnyé változtassák, amely valóban meg tudja őrizni valamennyi nép békéjét és biztonságát. Itt is meg kell állapítanunk: a tények egész mást mutatnak. Hazánk felvételét az Egyesült Nemzetek Szervezetébe eddig mindenekelőtt az Egyesült Államok akadályozta meg. Csak az elmult esztendő folyamán ötször utasították el a Szovjetuniónak azt a megegyezésre törekvő javaslatát, hogy a felvételre jelentkező valamennyi országot, köztük hazánkat is, felvegyék az Egyesült Nemzetek Szervezetébe. Ezért mi e téren is ahhoz a magyar közmondáshoz tartjuk magunkat, hogy «az ígéret szép szó, ha megtartják, úgy jó». *(A tömegben új jelszó születik: «Népfrontra szavazunk — ez lesz a mi válaszunk!»-kiáltják.)*

Az elnök beszédében úgy állította be a fegyverkezési versenyt, mintha az Egyesült Államok vezetői fájlalnák legjobban, hogy iskolák, kórházak és utak helyett bombázókat és hadihajókat kell gyártaniok. Nagyobb nyomaték kedvéért felsorolta, hogy egy-egy ilyen gyilkoló eszközből mi mindent lehetne a polgári lakosság számára készíteni. A hiba csak ott van, hogy az amerikai tőkések — és a tőkések általában — nem azt termelik elsősorban, amire a dolgozó tömegeknek legjobban szükségük van, hanem azt, ami a legnagyobb, a maximális hasznot biztosítja számukra. A legnagyobb hasznot pedig a hadiszállítások adják. Emiatt a háborúk, benne a hidegháború is, a hadiszállítók, a halálgyárosok számára valóságos aranyesőt jelentenek. A napokban olvastam egy amerikai egyetemi tanár cikkét, aki rámutat arra, hogy a koreai háborút követő két év alatt, a legfontosabb 100 amerikai nagyvállalat 44 milliárd dollár értékű katonai megrendelést kapott. E hatalmas vállalatok, melyeknek vezetői ma miniszterek az amerikai kormányban, sokmilliárdos jövedelmük kétharmadrészét e háborús megrendelésekből szerzik. Hogy ez mennyire köztudomású, arra idézem Hughes angol országgyűlési képviselő cikkét, aki két héttel ezelőtt a következőket írta:

«Bármit mondjon vagy tegyen is a Szovjetunió a béke érdekében ... a hadügyi tárcák miniszterei mindig készen tartják emlékirataikat és szakértői véleményeiket, amelyekkel bizonyítgatják, hogy a Nyugatnak folytatnia kell a fegyverkezést. Elvégre az ő kenyerük a háborús híresztelésektől függ. Ugyanez áll a fegyverkezési iparokra is. Azok a cégek, amelyek zsíros megrendeléseket kapnak drága, új fegyverek gyártására, nem szeretnék, ha ezek a tervek megváltoznának. Mind az Egyesült Államokban, mind más nyugati országokban is bizonyos üzleti körök kész szerencsétlenségnek tekintik a nemzetközi helyzet bárminő javulását».

Ezekután érthető, hogy a Szovjetunió komoly békelépéseire a newyorki tőzsdén két nap alatt hatmilliárd dollárral esett a részvények értéke. Az amerikai tőkés lapok valóságos «békepánikról» írtak. «Mi lesz, ha kitör a béke», ilyen címmel cikkeznek a lapok. *(Nagy derültség.)* A halálgyárosok a béke létrejöttét ugyanolyan szerencsétlenségnek tartják, mint munkásember a háború kitörését. A tények tehát azt mutatják, hogy a tőkés országok gazdasági vezetői nem nagyon óhajtanak békés fogyasztási cikkeket gyártani gyilkos hadiszerszámok helyett. Ellenkezőleg. Megvannak rettenve, hogy a koreai béke létrejötte leapasztja jövedelmük véres forrását. Eisenhower beszéde óta az Egyesült Államok egyik-másik politikusa új, uszító, kardcsörtető szónoklatot tartott, ami arra mutat, hogy nem akar számolni a nép és az egész világ békevágyával. Nem kétséges viszont, hogy maga az amerikai nép zöme a koreai háború békés befejezését követeli. Az angol tőkések folyóirata, az «Economist» ez év május második számában például megállapítja, hogy az amerikai közvélemény soha még nem várta úgy a koreai fegyverszüneti tárgyalások békés és sikeres befejezését, mint ma.

A népek békevágyának növekedését mutatja, hogy ma már a tőkés országok lapjainak hasábjain is egyre gyakrabban olvashatunk olyan kijelentéseket, amelyeket egy-két hónappal ezelőtt hiába kerestünk volna. Anglia legnagyobb polgári lapja, a négymilliós példányban megjelenő «Daily Express», a «Pravda» vezércikkével kapcsolatban például azt írta:

«Minden nép szenvedélyesen áhítja a békét, de állandóan növekednek a kételyek, vajjon a nyugati, főként az amerikai politikusok viselkedése és beszéde a Szovjetunióval való ellentétek elhárításához vezetnek-e. Állandóan erősödik az a félelem, hogy ezek a politikusok nem ápolják, hanem földbe tiporják a béke zsenge hajtását».

Sokasodnak tehát a jelek, melyek mutatják, hogy egyre nehezebb folytatni azt a régi imperialista taktikát, amely békéről beszél, de háborút készít elő. Egyre szaporodnak a tőkés országokban is azok a hangok, amelyek vezetőiktől «ügyes fogások», «sikerült trükkök» helyett tetteket várnak a béke kérdésében. Egy sor választás, amely az utóbbi hetekben zajlott le, ugyancsak azt mutatja, hogy a tömegek békevágya fokozódott. Japánban a választásokon megbukott az a kormány, amely a felfegyverzést képviselte. Dániában kisebbségbe került az a kormány, amely az amerikai bombázók számára repülőtereket akart engedélyezni. A francia községi választásokból a kommunista párt került ki győztesen *(Nagy taps. «Éljen Thorez!»-kiáltások.)* s ő most Franciaország első pártja: azok a pártok, amelyek a felfegyverzést hirdették, vesztettek. Az a hosszú huzavona, amely Nyugat-Németországban a felfegyverzés kérdésében tapasztalható, ugyancsak a nyugatnémet tömegek növekvő békevágyára és ellenállására mutat.

Összefoglalva megállapítható, hogy a béke híveinek tábora az utolsó hetekben, hála a Szovjetunió szívós, következetes, fáradhatatlan béketörekvéseinek, megerősödött. Erősödött az a remény is, hogy a békét követelő százmilliók nyomása vissza tudja szorítani azokat, akik a hidegháborút szítják vagy új háborúra spekulálnak.

Mit tehetünk mi, magyar dolgozók a béke megvédésének ügyéért, a béketábor erejének további növeléséért? Hogyan járulhatunk legjobban hozzá, hogy a béke táborának reánkbízott szakaszát legeredményesebben megőrizhessük? A béke megvédésének nálunk mindenki közvetlenül harcosa, aki jól végzi munkáját. A május 1-i felvonulásokon ezrével vittek dolgozóink ilyen feliratú táblákat: «150 százalékos teljesítményemmel védem a békét!», «220 százalékos teljesítménnyel harcolok a békéért!» E feliratok mutatják, hogy dolgozó népünk tudja, hogy jó munkával nemcsak a saját életszínvonalát emeli, nemcsak hazájának fejlődését és jólétét mozdítja elő, de egyben erőteljesen támogatja a béke frontját. Mint minden jó ügynél, a béke megvédésénél is egybeesik az egyén érdeke és a haza, az emberiség haladásának nagy kérdése. Mindnyájan aktív harcosaivá válunk békénk megvédésének, amikor a magunk helyén, a magunk posztján jól végezzük munkánkat, teljesítjük és túlteljesítjük hazánk szocialista építésének tervét, éberek vagyunk és határozottan, keményen fellépünk a háborús uszítók ügynökeinek minden megnyilvánulásával szemben. A béke nagy ügyéért dolgozunk, amikor őrködünk a népi demokrácia minden vívmánya felett, amikor küzdünk a fegyelmezetlenség, a pazarlás ellen, a szájtátiság megnyilvánulásaival szemben. Harcolunk a békéért, amikor még szorosabbra vonjuk az őszinte, baráti viszonyt felszabadítónkkal, a hatalmas Szovjetunióval, a testvéri népi demokráciák országaival, az egész világot átfogó sokszázmilliós béketábor minden hű katonájával.

A népfrontválasztás is a békeharc nagy csatája. E választáson nemcsak a hazánk további felemelkedését és felvirágzását célzó nagy alkotások, a második ötéves terv hatalmas célkitűzései mellett állunk ki. A választás egyben népszavazás is a legfontosabb célkitűzés, a béke megvédése mellett. Ezért a május 17-i választás nemcsak a dolgozó magyar nép belső ügye, de rendkívül nagy nemzetközi jelentősége is van, elsősorban a béketábor megerősödése szempontjából. Az ellenség a legnagyobb figyelemmel, árgus szemmel kísérte eddig is ennek a választásnak előkészületeit. Még jobban figyeli magát a választást, és a szavazás menetéből, számaiból, mint nyitott könyvből fog olvasni. Ha dolgozó népünk zárt sorokban, lelkesen vonul fel a függetlenségi népfront zászlaja alatt, ha egyemberként szavaz le jobb, szocialista jövőnk és a béke megvédésének nagy ügye mellett, úgy ez

(Folytatás a 2. oldalon.)

újabb győzelmünket és az ellenség súlyos vereségét jelenti. (*Felkiáltások: «Békét akarunk — Rákosira szavazunk!»*) E győzelem új erőt ad a béketábor katonáinak itthon és szerte a világon.

A magyar nép a választás napján ezt is tartsa szem előtt. Erre gondoljanak a magyar anyák, a magyar nők, béketáborunk e hű, lelkes katonái, akik annyit szenvedtek a háborútól s minden áldozatra készek a béke megvédéséért. A mi elemünk a teremtő béke! (*Nagy taps.*) A mi hazánk a béke országa! A magyar nép a béke népe! (*«Harcolunk a békéért», «Békét akarunk — a népfrontra szavazunk» kiáltások.*) Ezért nyilvánítsa ki szavazatával egységesen, elszántan az egész nemzet azt az akaratát, hogy tántoríthatatlanul halad tovább a béke megvédésének, jobb jövőnknek szocialista útján. Azon az úton, melyet eddig is követett és amelynek annyi eredményét köszönheti. Legyen e választás békés, szocialista fejlődésünk új határköve, új győzelmek, új sikerek, új virágzás forrása! (*Percekig tartó, viharos taps. Zúg végig a Kossuth-téren a kiáltás: «Békét akarunk — a népfrontra szavazunk!», «Hurrá! Hurrá!», «Éljen Rákosi! Éljen Rákosi! Hurrá! Hurrá!»*)

A választásokból kirekesztett fiatalok Nyugaton

„... egy amerikai újságíró azt bizonygatta nekem, hogy az amerikai választások demokratikusabbak, mint a mieink. Megkérdeztem tőle, hány ipari munkás van az Egyesült Államokban? Azt mondja: körülbelül negyven millió. Megkérdeztem, melyik a következő nagyszámú réteg? Azt mondja: a parasztok. Mennyi munkásképviselő van az amerikai szenátusban? — kérdeztem ezután. Egyetlen egy sem — válaszolta az újságíró. Mennyi dolgozó paraszt van a szenátusban? Dolgozó paraszt sincs egyetlen egy sem — válaszol a. Hát kik vannak ott? — kérdeztem. Bankárok, gyárosok és azoknak az ügyvédei. No és — faggattam tovább — az amerikai munkások nem küldenének szívesebben bankárok helyett munkásokat a szenátusba? Azt válaszolta: de igen, természetesen. Hát — mondom neki — mi nem kérünk olyan demokratikus rendszerből, ahol negyven millió ipari munkás egyetlen egy képviselőt sem tud bejuttatni a szenátusba."

Rákosi Mátyás elvtárs mondotta ezeket a szavakat egyik beszédében, s az tükröződik bennük, milyenek is valóban a „nyugati demokráciák szabad választási rendszerei". Vessünk egy pillantást a választási statisztikákra:

VÁLASZTÓI KORHATÁR:

MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG	18 év
Svédország (felsőház)	35 év
Egyesült Államok	30 év
Argentína	26 év
Spanyolország (csak állami hivatalnokok)	25 év
Olaszország (felsőház)	25 év
Olaszország (alsóház)	21 év
Irán	21 év

KÉPVISELŐNEK VÁLASZTHATÓ

MAGYAR NÉPKÖZTÁRSASÁG	18 évtől
Hollandia	25 évtől
Svájc	nők nem választhatók
Mexikó	nők nem választhatók
Egyesült Államok	fiatal képviselő nincs
Görögország	fiatal képviselő nincs
Brazília	fiatal képviselő nincs

CENZUSOK — MEGKÜLÖNBÖZTETÉSEK!

A Magyar Népköztársaság alkotmánya kimondja: „Az országgyűlési képviselőket a Magyar Népköztársaság választópolgárai, általános, egyenlő és közvetlen választójog alapján, titkos szavazással választják."

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK: 43 államában egy- vagy kétéves egyhelybenlakás a szavazás előfeltétele, a déli államokban csak azok szavazhatnak, akik rendszeresen fizetik a „szavazási adó"-t, a négerek — akiket a különböző cenzusok esetleg nem zártak ki a szavazásból — csak külön ajtón léphetnek be a szavazóhelyiségbe.

INDIA: Az analfabéták (a lakosság 80 százaléka) nem szavazhatnak.

AUSZTRIA: A demokratikus pártoknak kétszerannyi szavazat kell egy mandátumhoz, mint a reakciós pártoknak.

IRÁN: A szavazáshoz hat évnél hosszabb egyhelybenlakás kell, a szavazás nyilt.

xxxxxxxxxxxxxx

"Titkos szavazás.
... ez az ujitás kiszámithatatlanná teszi az országos választások eredményét. A törvény azonban igyekezett a meglepetések eshetőségét korlátozni és ebben az irányban a kormány is megtett és nyilván ezután is megtesz minden tőle telhetőt."
Pesti Napló, 1939. május 7.

A kocsmai hitel és a választások.

"A Magyar Szállodások Vendéglősök és Kocsmárosok Országos Szövetségének Intéző Bizottsága felhivja a vendéglősök és kocsmárosok figyelmét arra, hogy a képviselőválasztási agitáció tartama alatt is érvényben van az 1928. évi 11. törvénycikk, melynek 7. szakasza értelmében:"Az esetleg hitelben kiszolgáltatott szeszes italok árát sem a képviselőjelöltön, sem a korteseken birói uton követelni nem lehet."

Pesti Napló, 1939. május 23.

VÁLASZ A BIRÁLATRA.

A "Közgazdász" 1953.május 8.-i száma cikket közölt a "II/8 esete az osztályfőnökével"cimmel. A cikk lényegében helyesen veti fel osztályfőnöki munkám hiányosságait.Az utóbbi időben tényleg hanyatlás mutatkozott az osztályfőnöki munkám területén.Ezt még csak növelte az, hogy két hetet vidéken töltöttem.

Az interju igen tetszetős és szimpatikus abban az összeállitásban.Az értékét nagymértékben növelná, ha igaz volna ugy ahogy le van irva: "nem törődik velünk" "még a nevünket sem tudja."

Még volna egy kérésem: a megbeszélt időpontokat tartsuk.Én igérem, hogy pótolni fogom a mulasztásomat, ehhez kérem a csoport segitségét, mert csak igy tudunk jól dolgozni és jó eredményeket elérni a választási békeversenyben és a vizsgákon.

Pálovics Béla
tanársegéd.

Rövid hirek.

A IV. alapszerv félévkor 3,47-et ért el oroszból. A választási békeverseny tiszteletére 3,6-ot vállaltak, eredményük 3,84.

Szép eredmények születtek oroszból III. évfolyamon. A belker 1-es szeminárium 4,25-öt, a pénzügy 1-es 4,42-öt ért el.

Példakép lehet...

Ha szünetben végignézel a III előadón, hol itt, hol ott látod. A DISz szervezőkkel beszéli meg a teendőket, szervez, agitál. Az alapszervben sem tudsz anélkül bemenni, hogy ott ne találnád. Sokat dolgozik és becsületesen tanul. Mégsem fáradt sosem. Mindig vidámnak látod Lökkös elvtársat az ipar III/9. szeminárium tagját.

Élete nem volt mindig ilyen vidám. 1932.-ben született, apja földműves, majd gyárimunkás volt. Édesanyja takaritani járt. Mivel abból a sovány keresetből, amit a Horthy-rendszer biztositott édesapja egyedül nem tudta eltartani családját. Lökkös elvtárs is csak ugy tudta elvégezni a polgárit, hogy közben kőműveseknél dolgozott, vendéglőben kuglit állított.

Felszabadulás után kereskedelmibe iratkozott. Most már nem volt szükség arra, hogy délutánonként dolgozzon, államunk ösztöndíjat biztositott számára.

Az egyetemen már elsőéves korában kitűnt jó tanulmányi és mozgalmi munkájával. Tanulmányi átlaga mindig 4,4 körül volt.Minden igyekezetével azon volt,hogy elérje a jeles átlagot. Minden beszámoló alól felmentették. Oroszból is javitott, most Marxizmus vizsgára készül. Két tanulópárjával is átvette az anyagot.

Szobatársai "méltatlankodva" mesélik, hogy aludni sem tudnak tőle, mert Lökkös elvtárs már 1/2 6-kor lapoz, ujságot olvas, nemcsak a "Szabad Nép", hanem a "Szabad Ifjuság", "Tartós békéért Népidemokráciért" elolvasására is van ideje.

Hogy csinálja ezt? - kérdezik egyesek, akik fele ennyi munkánál is szeretnek időhiányra hivatkozni, mert hisz Lökkös elvtárs a IV. alapszerv szervezőtitkára is és emellett marxizmus szemináriumot is vezet. Ugy, hogy tervvel és tervszerűen tanul és tervszerűen végzi mozgalmi munkáját is.

Ezek az időhiányban szenvedők sokat tanulhatnak Lökkös elvtárstól. Akaratot, kitartást, lelkesedetést, szorgalmat. Ezek a tulajdonságok biztositékok arra, hogy elérje a célját, hogy jeles rendű lesz.

Ne bántoljuk a magyar nyelvet!

A II. előadóban van egy villám, láttára a hideg is végigfut a hátamon. Szószerint idézem: "Révész elvtárs! Mikor javitol Disz-szervező munkádon?"

Érthető a kiváncsiság! Nem mindennap fordul elő, hogy valaki fellép a Disz-szervezői munkájára és ott javitik. Én is megnézném, csak tudnám, mikor lesz!

Vagy egyszeruen arról van szó hogy a villám festői nem tudták, hogy a "javitani" nem ikes ige, és hogy javitani valamit szokás, és nem valamin /hacsak nem arról beszélünk, hogy hol van a javitandó tárgy/?

Azt hiszem, arról van szó. Teendő: Révész elvtárs! Végezd jól Disz-szervezői munkádat és kérdezd meg velünk együtt:

"Villám és plakátfestő elvtársak! Mikor javitotok magyar nyelvhelyességteken?"

Illetve - Mikor tanultok meg már végre magyarul?

Bereczki.

xxxxxxxx

VI. alapszerv versenyfelhívása.

A VI.-es alapszerv az áprilisi DISz taggyűlésén egy versenyfelhívással fordult egyetemünk alapszerveihez. A felhivást az április 8.-i párttaggyűlésen kezdeményezték, majd egy összevont értekezleten kibővitették és igy került az egyetem hallgató felé. A felhivás olyan feladatokat tartalmaz, melyeket a csoportfelajánlások alapján állitottak össze. Az alapszerv 254 egyéni és a csoportok együtt ismételték felajánlást. A versenyfelhivashoz valamennyi alapszerv csatlakozott.

A felhivásban általában tanulmányi, fegyelmi és mozgalmi munkával kapcsolatos pontok vannak. Igy az első pontok tartalmazzák a tanulmányi feladatokat, melyek a következők: 0,03-mal emelik az alapszerv tanulmányi átlagát. A feladat tükrözi a patronált tárgyat, igy a honvedelem oktatás elősegitését, a kabinet látogatását. Felajánlották, hogy a földrajz dolgozatok átlagát 3,29-ről 3,5-re emelik. Földrajz konferenciákra mindenki elmegy.

A verseny kiértékelését a DISz bizottságra bizták. Igy a felhivás tartalmazza a heti kiértékelést is, amely a folyamatos ellenőrzést biztositja. Ez meg is történik. A VI-os alapszerven belül május 1-e előtti héten a legjobb szeminárium az 1/3.-as, utána az 1/5.-ös és utolsó az 1/10-es szeminárium.

A versenykihivás tartalmazza a hiányzás csökkentését, főkben 10 %-ra, órákban 3%-re.

Mozgalmi téren az alapszerv felajánlja, hogy minden vidéki hallgató ir haza a választásokról, ezenkivül az alapszerv május elsejei felvonuláson 240 emberrel vesz részt. Ezt a pontot, már nem teljesitette az alapszerv, mert a DISz bizottság május 1-i értékelése szerint, /mely a versenybe beleszámit/ a VI.-os alapszerv az alapszervek között az utolsó helyen végzett. Azért, mert 32 ember hiányzott, aki ott volt az is fegyelmezetlenkedett és a ruha sem volt egységes. Az alapszervek között a verseny a májusi héten az V-ös alapszerv, utána a III.-as és IV.-es holtversenyben nyertek.

A VI-os alapszerv, hogy a verseny felhivás sikerét biztositsa, felhivással fordult a Marxizmus-leninizmus és a Politikai gazdaságtan tanszékek felé, melyekben kérik a tanszékeket, hogy segitsék az elvtársak munkáját azzal,hogy ellenőrzőkérdéseket tesznek fel, a fontosabb anyagrészekből, ezen kivül a "bukás-veszélyes" elvtársakat minden szemináriumon feleltetik. Ezért felajánlják, hogy a bukások számát marxizmusból 28-ról 12-re csökkentik, Politikai gazdaságtanból pedig az átlagot 3,91-ről, 3,94-re emelik. Hogy ezt a munkát sikeresen végre tudják hajtani, kérik a szemináriumvezetőket, hogy a csoportvezetőkkel /jobb tanulókkal/ beszéljék meg az anyag döntő részeit, hogy ezután ezek az elvtársak tudják irányitani csoportjaik tanulmányi munkáját.

Az itt elmondottakról láthatjuk, hogy a VI-os alapszerv versenyfelhivása milyen komoly feladatokat tűz az alapszervek elé. Mindezekhez csak azt fűzzük hozzá hogy az elvtársak feszitsék meg erejüket a még hátralévő időben és igyekezzenek a május 1-i csorbát kijaviteni, hogy ezzel az általuk kezdeményezett versenyt meg is nyerjék.

HOGYAN KÉSZÜLÖK AZ ELŐADÁSOKRA ?

Május 1 -én a Felsőoktatási Miniszter elvtárs egyetemünk négy oktatóját a "Felsőoktatás Kiváló Dolgozója" jelvénnyel tüntette ki.Ez ujabb megnyilvánulása annak a megbecsülésnek,mellyel Pártunk, Kormányunk és népünk viseltetik az oktatók, a pedagógusok iránt.

A kitüntetettek között van Bácskai Tamás elvtárs is, aki előadásainak szinessé, érdekessé tételével érdemelte ki ezt a megbecsülést.

Megkértük Bácskai elvtársat arra, hogy mondja el, hogyan készül előadásaira:

-Amikor valamely pénzügyi kérdésről előadásra készülök, első gondolatom az, hogyan tudnám felkelteni hallgatóim érdeklődését az előadás anyaga iránt. Ehhez elsősorban azt tisztázom magamban, hogy miért érdekes számomra ez a kérdés, miért tartom fontosnak, hogy erről beszéljek.Pl. ha a "Szocialista pénzügy és hitel" c. tárgyban a pénztári tervezésről tartok előadást,akkor a legérdekesebbnek, a legfontosabbnak azt tartom benne, hogy ez eszköz pénzünk szilárdságának a biztositására, hogy ezzel érjük el azt, hogy dolgozóink pénzükért mindazt meg tudják vásárolni amire szükségük van.Ezután azon, gondolkodom, hogy mi a szép, érdekes abban, ahogy kormányunk a pénztári tervezések kérdését megoldotta, ahogyan tekintetbe vette az összes tényezőket, s ahogyan ezekre a tényezőkre a tervezés révén visszahat.Pl.azt állitom előtérbe, hogy amikor államunk pénzünk árufedezetéről gondoskodik, a pénztári terv végrehajtásának ellenőrzése során ugy befolyásolja a fogyasztási cikkeket termelő iparágakat, belkereskedelmet, szórakoztató üzemeket, hogy azok a lehető legjobban, a legjobbminőségü cikkekkel, megfelelő választékban elégitsék ki a dolgozók szükségletét.Lelkesitő az a gondoskodás, amit vezetőink népünk iránt tanusitanak és lelkesitőek azok a kitünő módszerek is, amelyeket alkalmaznak a cél elérése érdekében.Milyen más ez, mint a kapitalizmusban, ahol soha nem tudják biztositani, hogy csupán a forgalomhoz szükséges pénzmennyiség legyen forgalomban, s ahol a kormány nem a dolgozók jólétére gondol, hanem a monopóliumok profitjára, s elősegiti a tőkéseknek kedvező infláció kibontakozását.De nem elégszem meg ennyivel, hiszen nem csak az elvi kérdéseket, hanem a részletkérdéseket is érdekessé kell tenni.Megkeresem azokat a problémákat, amelyeket magam is nehezen értettem meg, amikor velük foglalkoztam, hiszen valószinüleg a hallgatóknak is ezek a kérdések okoznak legtöbb nehézséget. Ezeket részletesen, sokoldaluan igyekszem megmagyarázni.Azután elmegyek és megnézem, hogy milyen konkrét, érdekes esetek merülnek fel a gyakorlatban a pénztári tervezéssel kapcsolatban.Pl. a pénztári tervezésnél felmerül a fogyasztási cikkek választékának kérdése.A gyakorlatban dolgozó elvtársak elmondják, hogy a könnyüipar több évi szükségletet kielégitő ugynevezett mikádó kabátot csinált, amelyek hosszu ideig eladhatatlanul hevernek, s ugyanakkor nem gyártott egyes cikkeket, amelyeket a dolgozók szivesen megvásárolnának. Hogyan tárja fel ezt a pénzügyi apparátus és hogyan segit elejét venni hasonló hibáknak - ime egy olyan probléma, ami mindenkit érdekel. Ezen tulmenően kutatok a szépirodalomban, hogy olyan példát találjak, amelyek megragadják a hallgatók fantáziáját, szinessé teszik, közel hozzák az anyagot. Pl. elmondom Zola egyik regényéből, hogy hogyan pusztit az infláció a kapitalista országokban, idézem Aczél Tamás Sztálin-dijas müvét, ahol leirja a magyar inflációt.

-Vigyázok arra, hogy érthetően fejezzem ki magam, figyelem a hallgatókat, hogy észrevegyem,amikor a figyelem lankad, s olyankor nem sajnálok egy-egy tréfát sem.Sajnos még nem minden előadást sikerült érdekessé és szinessé tennem.

-A kitüntetés még jobban ösztönöz arra, hogy az előadott anyagot, annak minden részét megszerettessem és alaposan ismertessem a hallgatókkal.

Ezt mondja Bácskai elvtárs.Az ő és a többi oktató kitüntetése egyben azt a gondoskodást is tükrözi, mely a hallgatók felé irányul, azzal, hogy oktatásukra olyan kiváló elvtársakat biztosit mint Bácskai elvtárs.A hallgatók kötelessége, hogy oktatóikat még jobban megbecsüljék, s fokozott tanulással, még jobb vizsgaeredményekkel hálálják meg ezt a gondoskodást.

EGY KIVÁLÓ FIZIKAI DOLGOZÓRÓL.

Népi demokratikus rendszerünk , uj életünk, a munkához való megváltozott viszony, napról-napra uj embereket formál.Nem csak a társadalom anyagi és szellemi élete alakul át, hanem az egyes emberek élete, gondolkozása, magatartása is.Aki tegnap még csak passziv szemlélője volt, ma már tevékeny résztvevője az uj épitésének.

Igy történt ez egyetemünk dolgozója, Faragó Lászlóné életében is.Faragó elvtársnő a Pénzügy Tanszék irodasegédje.Az itteni munkáját nagyon jól végzi.Bácskai elvtárs, -amint viccesen megjegyzi- jelenleg korcsolya beszerzési gondokkal küzd, mert a tanszékre már csak korcsolyával lehet belépni olyan tükör fényes és sikos a padló.

De Faragó elvtársnő nem csak irodasegédi munkáját végzi példamutatóan, hanem a mozgalmi munkáját is.Mint versenybizottsági tag, a dolgozók felajánlásai teljesitésének ellenőrzését végzi.

-Csak néhány hónapja vagyok versenyfelelős - mondja.Mikor ide kerültem az egyetemre nem végeztem semmiféle mozgalmi munkát őszintén szólva nem láttam ennek semmi jelentőségét.Azonkivül mivel nem végeztem még ilyen munkát nem is tudtam, hogy vajjon meg tudnám e állani a helyemet? Azután, hogy ide kerültem egyre többet láttam és tanultam.

Azt már mástól tudtuk meg, hogy Faragóné elvtársnő valóban felismerte, hogy mi a feladata.Maga jelentkezett Barabásiné elvtársnőnél mozgalmi munkára és az egyik legnehezebb, de egyben legszebb munkát bizták rá.Igy lett versenybizottsági tag és most a felajánlások teljesitésének ellenőrzése közben szinte napról-napra lemérheti, hogy mennyit ér a dolgozók adott szava.

A munkájáról beszélgetünk,a fizikai dolgozók csoportos felajánlásáról.Mindenki tett felajánlást.Ennek a felajánlásnak az első pontját, hogy fémgyüjtő napot rendeznek, már teljesitették.Kb. mintegy 6-7 mázsa fémet gyüjtöttek össze.A második pontot illetően is vannak eredmények. Ez a pont a papirtakarékosságra vonatkozik, hogy a kosarakban összegyült hulladékpapirt nem engedik elveszni, hanem összegyujtik és átadják a begyüjtőhelyne[k].

-Munkámban nagyon fontosnak [tar]tom a folyamatos ellenőrzést - mondja.

Hogy ez valóban igy is van az onnan látszik, hogy bár csak a II. emelet ellenőrzése a feladata, de ő az egész épületben ellenőrzi a munkát és a verseny állását.

-Otthoni munkámban nem gátol a mozgalmi munkám.Reggel egy félórával előbb jövök és mindenre jut idő.

-Szeretem a munkámat és tudom, hogy megbecsülnek.Ezt a megbecsülést jó munkámmal akarom kiérdemelni - fejezi be a beszélgetést Faragóné elvtársnő.

KÉT VÁLASZTÁS.

Az "uri huncutságot" /a politikát/ -a nép inkább a kisgazda párt gyülésén hallgatta meg,mert azok, mint "ellenzék",még tudtak valamit igérni.A nép nem hitt persze nekik sem, mert a politika uri huncutság akárki szájából is.

Az ellenzékiség aztán nem hozott sok jót, inkább vitt:Herczeg elvtárs két nagybátyjától például az egész évi bortermést vitte el adóba.Mert ilyenkor az ellenzékiek sorban kapták az adóvégrehajtást és a bankfelszólitást. Ilyenkor aztán két dolgot lehetett csinálni, az eredmény is eszerint két féle volt:az egyik káromkodott egyet, a másik "átállt" a kormánypárt oldalára.Ennek aztán megfizették a berát, méghozzá jóáron - éjjel viszont, a kisgazda pártiak felgyujtották a takarmánykazlát...

Hát igy "választottak" a multban Nagyrédén.

Elérkezett 1945.Az átkozottemlékü mult, még az utolsó napokban is nyomot hagyott : Herczeg elvtárs édesapját megölte egy elfáradt golyó.

És Herczeg elvtárs vette át a szerszámait - ami megmaradt. Ami hiányzott, azt kölcsönvette, meg később maga is csinált.Kovács lett.Nagyréde pedig felszabadult és benne Herczeg elvtárs is. A munka évről-évre szaporodott,föld jutott a nincsteleneknek és a föld mellé került szerszám is. A kovács mesterségből is meg lehetett már élni.Volt kenyér ujig, még szalonna és bor is hozzá.Azt mondják, hogy a mi életünkben az utód mindig jobb mint az apja és a sora is jobban megy.

Herczeg elvtárs ma egyetemünk negyedéves hallgatója, eddig három vizsgáját tette le -jelesen. Igy készül a választásokra. És van is neki mire szavazni. Nagyrédén ma mindenkinek van munkája A falu egyharmada dolgozik üzemben: az uj Gyöngyösi Váltó- és Kitérőgyárban, Petőfibányán, a gyöngyössolymosi ércbányában, a mátrai kőbányában és a mátrai távvezeték épitésén.

A "bolond Brezovai" -/igy nevezte a falu, mert az is volt/ - igazságügyi államtitkár őméltósága kastélyában traktoros iskola, a Fáy-kastélyban napközi van A falu villamositását tavaly fejezték be.Herczeg elvtársnak egy életre tönkre tette a lábát az, hogy annak idején 10 kilométert kellett naponta gyalogolnia,hogy eljusson az iskolába - ma autóbusz jár.

A faluból öten vannak egyetemen kilencen katonatisztek -/azelőtt kettő volt: egy tanító és egy

Herczeg István elvtárs édesapja falusi kovács volt.Ez azt jelentette 1945 előtt, hogy tavaszfelé hozták a szerszámokat és csak ősszel fizettek érte.Persze annyit sose, hogy ujig kenyér jutott volna belőle.Azazhogy jutott, ugy, hogy karácsony után görhén éltek, ami meg igy megmaradt, azt elő lehetett venni a dologidőre, áprilisban.Dehát ennél ugyse élt más se Nagyrédén . Akinek termett - annak is elment banktartozásba.A kovácsmesterség - szép mesterség, az öreg Herczeg István mégis azt mondogatta ha szóba került, hogy a nyakát is kicsavarja a fiának, ha az ő mesterségét folytatja.Pedig Herczeg István elvtárs le éves kora óta ott dolgozott az apja mellett.

Választások idején aztán megelevenedett a falu.Hogyne, hiszen nem mindennapi dolgok történtek olyankor.Jöttek autón az urak. Aztán Nagyrédének nem is akárki volt az egyik képviselője: Ivádi Béla földmüvelésügyi miniszter őkegyelmessége.Igaz, hogy miniszternek csak exminiszter volt már akkor, valami panama miatt. Másképpen beszélt olyankor Mészáros kulák, a kortes is, aki rendes körülmények között perekkel nyuzta a népet.Perben állt a fél faluval.Csodálatosképpen megszaporodtak ilyenkor a csendőrök is.A faluban nem volt csendőrörs hát oda vezényeltek a szomszéd községből tizet, még lovas is jutott belőlük.

Megjelentek a diszes plakátok . Rájuk volt irva, hogy éljen ez meg ez képviselőjelöltünk.A programmot már nem irták plakátra és azt sem, hogy ha valakinek a házán az ellenzék plakátja volt , azt valamiért megbüntették. Ha másért nem, hát azért hustak a nyakába öt pengőt, hogy az udvara nincsen rendben, széjjel van a szalmája.Ez megesett olyannal is, akinek egy szál szalmája ser volt.

Nem irták a programmot sehova, hanem elmondták a gyülésen,ahova a 3.000 lakossu faluból alig vemult ki 1 - 200 ember.A kormánypárt gyülésére hivatalból kivonult a községházáról minden vasaltnadrágos ember, no meg a 60 képviselőtestületi tag.

földbirtokos csemete/ -,van béresgyerekből lett tanársegéd és még lehetne sorolni, hogy mi minden.Herczeg elvtárs pedig az egyetem elvégzése után Petőfibányára szeretne menni dolgozni és feleségül veszi menyasszonyát , aki a járási tanácsnál dolgozik.

Ezért szavaz Herczeg elvtárs tetteivel és majd vasárnap szavazatával is a Magyar Függetlenségi Népfront programmjára:a békére, munkára, jólétre, felemelkedésre.

Szenes Tamás.

Hirek a III. és IV. évfolyam vizsgáiról.

Megkezdődtek a vizsgák. A harmadik évfolyamon, iparszakon, és a negyedik évfolyamon az első vizsgák orosz nyelvből voltak. Mindkét évfolyam jó eredményt ért el

A félévi átlag 3,46 volt. Most 3,84-et értek el. A felajánlásuk 3,6 volt, tehát 0,24-gyel tultelj esitették vállalásukat. Általában mindenütt emelkedés mutatkozott a szemináriumokban. Kiemelkedő jó eredményeket értek el az 1, 2, 10, és a 6-os szemináriumok

1 szem. félévkor	3,65,	most	4,21
2 " "	3,16	"	3,68
10 " "	3,91	"	4,3
6 " "	3,56	"	4,13

A számokból látható, hogy a III/ iparszak eredményesen készült fel a vizsgákra. A 6-os szemináriumot még külön dicséretben kell részesiteni. A szemináriumból senki sem rontott, 23 főből 16 javitott. A jó vizsgaeredmények hiányossága, hogy a párttagok átlaga az évfolyam átlaga mellett

/ a párttagok átlaga 3,7/ lemaradt. Párttagjaink következő vizsgáikra fokozottabban készüljenek és először ütják ki jó eredményeik kel a csorbát

A IV. évfolyamon is jó eredmények születtek. A "C" szak félévi orosz átlaga 3,76 volt, most 4,25. Külker. szakon jó eredményt értek el: Verner Gyula, Falus Gabriella Püspöki József elvtársak. Iparszakon a IV/3-as szeminárium ipargazdaságtanból 4,59-es átlagot ért el. A IV/5-ös szeminárium 4,58-at.

A III. és IV. évfolyam vizsgaeredményei az elvtársak alapos felkészültségéről tett tanuságot. A Nyelvi Intézet részéről Báti elvtárs véleménye az orosz nyelvből elért eredményekről:"Ez az eredmény annak a jele, hogy az elvtársak felismerték végre az orosz nyelv jelentőségét. Továbbvitték az április 4-e tiszteletére tett felajánlásaikat. Az egész félévben, de különösen az utolsó hetekben emelkedést tapasztalhatunk"

A rendszeres felkészülés, a felajánlások betartása meghozta az eredményt a III. és IV. évfolyamon. A hallgatók véleménye, hogy a hátralévő vizsgáikra is fokozottan felkészülnek, hogy hasonló jó eredményeket érjenek el.

x-x-x

EGY UJ VÁLASZTÓRÓL.

Az I. évfolyamon sok uj választó van, aki először adja le szavazatát a Népfrontra, helyeselve és megköszönve ezzel a Pártunk politikáját.

Ezek közé tartozik Varga Ernő elvtárs is az I/19. szem.-ból. Beszélgetésünk közben megkérdezem tőle, mi a véleménye Friss elvtárs választási beszédéről.

- Főként az ragadta meg a figyelmemet, amit az egyetemisták mult és jelen helyzetéről mondott. Apám bányász volt, 6-an vagyunk testvérek. Kilenc éves koromban már markotszedni jártam és napszámoskodtam. A felszabadulás után vált csak lehetővé, hogy tovább tanulhassak. Ózdon végeztem a Közgazdasági gimnáziumot, kitünő eredménnyel. Utána felvettek ide a Közgazdasági Egyetemre.

- Hogy tetszik neked az egyetemi élet?

- Nagyon szerettek tanulni, a fél évet jeles eredménnyel végeztem. Ezenkivül a DISZ bizottság agitprop. osztályán dolgozom.

Hallottam, hogy területi agitátor is vagy, milyen tapasztalatai d voltak? - kérdezem.

- Nagyon sokat tanultam a beszélgetésekből. A legkülönfélébb emberek, egyetemisták, sztahanovisták és más dolgozók mondták el megváltozott életük történetét.

Varga elvtárs a szemináriumban is jó munkát végez. Másokat is segit a tanulmányi munkában. A május 17-re inditott tanulmányi versenyben a csoport jó eredményeket akar elérni, s ezért 5 tagu tanulócsoportokat alakitottak. Ez egyiknek a vezetője ő.

Varga elvtárs egy azok közül, akik igen komolyan veszik a május 17-i választások jelentőségét és fokozottabb munkával fejezik ki állásfoglalásukat a Népfront mellett.

Néhány szó a felajánlásokról.

Minden nappal közelebb kerülünk a választás napjához, melyet dolgozó népünk munkafelajánlásokkal ünnepel. Egyetemünk hallgatói tanulmányi felajánlásokkal ünnepelik ezt a napot.

A felajánlások általában jók. Huszár Erzsébet a II/2-es szemináriumból felajánlotta: "minden politikai gazdaságtan előadáshoz kijegyzetelek egy ajánlott irodalmat, a statisztika példatárból az indexekre vonatkozó összes példákat kidolgozom. Számvitelből hetenként egy-egy példát dolgozom ki.

Major Ferenc a II/7-esből felajánlja: az elmult másfél év orosz nyelvtan anyagát átismétli. Fegyelmén ugy javit, hogy előadások alatt a csoportjához lülő Reméljük "nagylelkűsége" lekötelezte a II/7-es tagjait.

A jó felajánlások mellett igen sok rossz felajánlás is van. Sokan olyanokat felajánlottak, amik különben is kötelező:

Gellértfi István a II/9-es szemináriumból felajánlotta, hogy a 3 perces mozgalmat betartja és az előadóban nem dohányzik. Gellértfi elvtárs ezeket felajánlásnak szánta, de ez nem felajánlás Ez határozat, amit elfogadtunk, tehát mindenki számára kötelező.

Ilyen felajánlások születnek olyan helyen, ahol a DISz-szervezők csak azzal törődnek, hogy a felajánlásokat megtegyék. Az viszont közönbös, hogy mit ajánlanak fel. Vince elvtárs a II/7-es DISz-szervezőjének, Gera elvtárs a II/9-es DISz-szervezőjének feladata lett volna a felajánlások helyességét is ellenőrizni. A felajánlások valójában akkor mozgósitó erejűek, ha nem a kötelezettségek teljesitésére, hanem kötelezettségeken felüli munka elvégzésére serkentenek.

Ezt kellett volna megérteni DISz szervezőinknek és ennek szellemében cselekedni.

A szovjet nép egységének tanujelei a választásokon

A választások napja lelkesitő, örömteli ünnep a szovjet köztársaságok dolgozói számára. Városokban és falvakban, az Ural gyártelepein és Karélia erdőinek mélyén, a Dnyepr szőke vize mellett és Kárpátalja hegyi falvaiban a szovjet dolgozók a legjobbakat választják meg képviselőiknek, akik kitünnek a munkában és odaadóan szolgálják a nép ügyét.

A választócédulákra irt feliratokban és a választási urnákba bedobott irásokban mindenki lelkesedésének ad kifejezést: "Nem találok szavakat, hogy kifejezést adjak örömömnek a választások napján. Gyönyörű időket élünk. Szavazok arra a boldog életre, amelyet már elértünk és a még boldogabb jövőre."

Olvasható egy szavazólapon a szverdlovszki kerület egyik választási helyiségében.

Egy leningrádi egyetemista ezt a levelet dobta az urnába: "Valami nagyon szépet szeretnék irni, hiszen ma olyen kiemelkedő nap van: Sztálin elvtársra szavazok! Mint egyetemi hallgató jöttem Leningrádba, hogy éljek azzal a joggal, amelyet Alkotmányunkban saját kezűleg irt a nagy Sztálin, hogy tanuljek és azután hasznára legyek hazámnak... Országunk, hála valamennyi szovjet ember erőfeszitésének, Sztálin elvtárssal az élen a kommunizmus felé halad. Vezér"únknek hosszu életet kivánok hazánk javára"

Sok olyan apró jelmondatot lehetett olvasni a szavazólapon, mint a következők:
"Becsülettel harcoltam a hazáért most baltával cseréltem fél a géppisztolyt. A népgazdaság helyreállításához fa kell."

"Minden ut a kommunizmushoz vezet."

"Nem lehet legyőzni azt az országot, amelyet Lenin és Sztálin Pártja vezet."

"Sztálin elvtárs, az Ön nevével vonultam a csatába, kétszer megsebesültem, de ha kell első hivására ujból harcolok a hazámért"

"Hasztalan fenyegetnek bennünket az amerikai uraságok atombombákkal, nem fogják előrehaladásunkat megállitani. Nekünk van Sztálinunk!"

És Álljon itt végezetül ez a vers amelyet Kievben dobtak be az urnába!

Erősödj Hazám!

A népre szavazok,
A szép életre, a boldogságra,
Minden egyes ujonnan épült gyárra.
Erősödj, Hazám!
Szavazok a mezőkre,
A munkára, a pihenésre, az örömre,
Alkotmányunkra,
Pártunkra, Sztálinunkra,
Adom szavazatom!

A FÉMÁRU- és SZERSZÁMGÉPGYÁR DOLGOZÓI KÉSZÜLNEK A VÁLASZTÁSOKRA.

Egyetemünk DISZ-szervezete rendszeres kapcsolatot tart a Fémáru- és Szerszámgépgyár ifjumunkásaival. Az üzem fiataljai lelkesen készülnek a választásokra. A "Közgazdász"-hoz eljuttatott levelükben beszámolnak eredménye ikről, munkájukról. Azok a sikerek, amelyeket az üzemi fiatalok a választási békeverseny során elértek ösztönözzék még jobb munkára, még alaposabb tanulásra egyetemünk minden fiatalját!

1953. május 4.-e, hétfő. A Pártbizottságon rendkivüli ülést hivtak össze. Az ülés célja, hogy megbeszéljük a meglévő hiányosságokat, amelyek veszélyeztetik a "választási hét" beinditását.

D.u. 3 óra. A DISZ alapszervi titkárok vezetőségi ülése megkezdődött. Vezetőségi ülésünk szintén a "választási hét" beinditásával foglalkozott, de amellett a május 7.-én tartandó ujválasztók gyülésével, ahol kiosztjuk a Központi Vezetőség által kiadott emléklapokat.

1953. május 5.-e, kedd, reggel 6.45. A hangos bemondó megszólal. Üdvözli üzemünk dolgozóit és ifjumunkásait. Az óramutató lassan halad. Néhány perc és megszólal az üzem sipja. Reggel 7 óra van. Megszólalnak az üzemi csengők is és utánna szájról-szájra megy a szó: röpgyülés.

A röpgyülést az alapszervi párttitkár elvtársak tartják, bejelentik, hogy ma reggel 7 órától május 17-ig "választási hetet" tartunk. Ismertetik a"választási hét" célját.

A párttitkár elvtárs beszéde után egymást követik a felajánlások, versenykihivások, pl. Juhász Béla ifjumunkás kihivta versenyre Kocás Tibort, vagy Csomor Teréz elvtársnő Mohl Etelkát, Belényesi Irén Kasza Dezsőnét és igy tovább sok ilyen versenykihivás történt, de munkára fel.

D.u. 11 óra. A fergácsolásból jelenti Raffai elvtárs az alapszervezet DISZ-titkára: Juhász Béla 59%-ról 174%-ra jött fel, Egyed Ferenc 80%-ról 180%-ra emelte teljesitményát. De jönnek szebbnél-szebb eredmények. A jó eredmények között jönnek rosszak, pl. Ormai Jenő, aki 48%-nál többet nem teljesit, vagy Kun Balogh Sándor, aki 57%-os eredménnyel megelégszik. Tehát jönnek rosszak is. De mi azért vagyunk, hogy ezeket a rossz eredményeket átformáljuk jó eredményekké. Befejeződött a müszak, 3 óra. A forgácsolás ifjumunkásai röpgyülést tartanak. Raffai elvtárs beszél, a fiatalok hallgatnak. Kb. 60 fiatalt láthatunk körülötte. Raffai elvtárs javaslattal fordul a fiatalok felé. "Elvtársak, hivjuk ki versenyre üzemünk többi fiataljait." Az ifjumunkások lelkesen fogadták a javaslatot.

Május 6.-a, szerda. Ujabb termelési eredmények, ujabb hősök. Rédlinger János öntő 275%, Olaszi Imre vésnök 247%, Danyi József esztergályos 157%, Hannauer Miklós idomszerész 440%, de igy jönnek felszinre szebbnél-szebb eredmények. Mi ezeket az eredményeket nyilvánosságra hozzuk, hangosbemondón és plakáton keresztül.

De nézzük, milyen volt az ujválasztók gyülése. Előkészület, mozgósitás: egyéni és csoportos agitáció, röpgyülés, hangos bemondó és meghivó.

Május 7., csütörtök d.u. 4 óra. A kulturteremben felhangzik a DIVSZ induló. Jönnek a fiatalok. Az előadás megkezdődik. Jelen van 85 elvtárs. Rövid müsor után Csizi elvtársnő megkezdi előadását. A hozzászólók ujabb feladatokat vállaltak. Idősebb dolgozók is hozzászóltak az előadáshoz és összehasonlitották az ő fiatal életüket a mai fiatalság életével. Az emléklapok kiosztása után a fiatalok vidáman táncoltak, hogy holnap még nagyobb, még hatalmasabb eredményeket érjenek el.

Fémáru- és Szerszámgépgyár
DISZ Bizottsága!
Ujvári Dezső.

ORSZÁGOS MAGYAR DIÁKNYOMORENYHITŐ AKCIÓ.

Az 1929. évi gazdasági válság sulyosan érintette a magyar egyetemisták helyzetét is. Hogyan segitettek ezen Horthyék?

Igy:"Az Országos Magyar Diáknyomorenyhitő Akció az Ifijusági Nagybizottságban résztvevő szövetségek, közös gazdasági szerve.

Jóváhagyott alapszabályai nincsenek. Csak a Szervezeti szabályzat alapján működik, amelyet a hét diákszövetség elnöksége hagyott jóvá és a tanárelnök látta mozott. Céljai megvalositására igénybevesz minden olyan, az illetékes hatóságok által engedélyezett és jóváhagyott eszközt, amely az ifijuság nyomorának enyhitésére alkalmas."

Kik vettek részt ebben a diszes szervezetben?

A Hungária, MEFHOSz, Turul Szövetség, Katolikus Diákszövetség, Protestáns Diákszövetség, Területi Szövetség, Főiskolai Sport szövetség.

Ezek a szervezetek kivétel nélkül a fehérterror szülöttei voltak, társadalmi tevékenységük elsősorban a baloldali érzelmü egyetemi hallgatók üldözésében, a munkás és parasztfiataloknak az egyetemtől való távoltartásában merült ki.

Vessünk egy pillantást az OMDA költségvetésére.

Mikor különböző le - 15 pengős segélyekre 4e.357,35 pengőt fizettek ki, ugyanakkor tisztelet dijakra és egyebekre 16.138,19P-t fizettek, vagyis többmint 1/4-ed része ment erre a "nemes"célra.

És a segélyek:"Egész külön eljárást igényel az akció vezetősége által 1925-ben meghonositott, ugynevezett becsület ügyi kölcsönök lehonyolitása. Külföldi példák után indulva és attól a szemponttól vezettetve, hogy a hallgatóság önérzetét neveljék azáltal, hogy nem alamizsnaszerü segélyt kell kérniök, hanem később becsülettel visszaszolgáltatható kölcsönt."

Elképzelhető, hogy mennyire növelte a nyomorgó, pár pengős kölcsönökre rászoruló emberek önérzetét az ilyen "becsületre" adott nyomorsegély és, hogy milyen nagy volt a visszafizetés lehetősége az olyan diplomások részéről, akik évekig szaladgáltak munka után, vagy mint "szellemi inségmunkások" éhbérért boritékot cimeztek. Nem tudjuk, hogy a kölcsönök milyen mértékben kerültek visszafizetésre, de bizonyára akadtak olyanok, akiknek soha nem volt módjukban, hogy tisztára mossák becsületüket. De ezeknél sem a becsületesség körül volt a hiba, hanem abban a társadalmi rendszerben, amelyik nyomorakciókkal "oldotta" meg a diákok szociális helyzetét.

Melyek voltak a segélyezés legfőbb szempontjai?

"Mivel a segélyezés feletti döntés a gazdasági bizottság hatáskörébe tartozik, az pedig a hét nagy diákszövetség képviselőiből alakul, ott a diákpolitika hatalmi versenyének folyik és a gazdasági bizottság nem közvetlenül birálja meg a segélyért folyamodókat, hanem a szövetségek közt megállapitott állandó arányszám szerint, a szövetségek által beadott listákra utalják ki a segélyeket, tehát nem tisztán diákjóléti szempontok, hanem például bajtársi érdemek, vagy a diákszövetségek taggyüjtési propagandája is érvényesülhetnek a kiosztásnál."

A segélyezettek száma egy év folyamán 7oo volt, ugyanakkor a hallgatók száma 11.637. A "segélyek" összege 89.255,66 P volt, a tandijaké pedig 3.065.000 P. Micsoda nagylelkűség!

Persze ez nem csoda, hiszen:

"A hallgatóknak jelenleg készpénz segélyt csak a legkivételesebb esetekben adnak. Pl. jelenleg három bolgár egyetemi hallgató kap vacsora megtérités cimen havi 25 pengőt."

Az 1952/53-as tanévben népi demokratikus államunk 9,5 millió forintot forditott ösztöndijakra. Nálunk a Közgazdasági Egyetemen haventa 625.000 forintot fizetnek ki.

DISz-megbizatás már az elvtársi segitség.

Április 22.-én a X. alapszerv DISz-gyülést tartott. A DISz gyülésen többek között DISz-megbizatásként kapták kitünő tanulók gyengébb társaik segitségét és a vizsgákra való felkészitését. Ezek között Pausz Jánost /I/18./ megbizták Váradi Béla /I/23./ előkészitésével a vizsgákra. Pausz János félévkor kitünőrendü volt, azóta is jó eredményeket mutat fel. Polgazd, Földrajz, Marxizmus dolgozatai 5-ek. Munkájában segit másoknak is. Eddigi tanulópárját Fekete Vilmost főleg Marxizmusból segiti, mert félévkor ebből a tárgyból nem számolt be. Feketét továbbra is segiteni akarja Váradi mellett. Váradi elvtárssal tervszerűen akar tanulni. Terve az, hogy hetenként több délután összeülnek és átveszik először a következő szemináriumra az uj anyagot, utána pedig ismételnek. Főleg a mult félévi anyagot veszik át, ezzel Váradit már félig felkészitette a vizsgákra.

Pausz elvtársnak ajánljuk hogy elsősorban Váradit tanitsa meg logikusan gondolkozni, és gondolkozva tanulni. Mert igy, ha önállóan és átgondolva tanulja az anyagot, mindjárt könnyebben megérti és nehezebben feleji el azt, amit egyszer már megértett.

László István elvtársnak a Fémáru és Szerszámgépgyár sztahanovistájának üzenete egyetemünk hallgatóihoz!

Azt szeretném elmondani az elvtársaknak, hogy nekem, a proletár fiunak a régi rendszerben nem volt lehetőségem a tanulásra. Pedig nagyon szerettem volna. Büszke vagyok Önökre, elért jó eredményeikért. Ne felejtsék el soha azt, hogy milyen sokat jelent egyetemre járni, mennyire megbecsüli Önöket ezzel a népi demokráciánk állama.

A gyárban végzett munka más, mint az egyetemi. Mégis sok a közös vonás benne. Egy célért küzdünk, ugyanaz az eszme lelkesit mindannyiunkat. Ezért ne kedvetlenedjenek el, ha nehézségekkel találkoznak, ha nincs idejében jegyzetük, vagy ha tanulmányaik minden egyes napja nem fenékig tejfel. Nálunk a gyárban is vannak nehézségek. Nem mindig kapjuk folyamatosan az anyagot, csakugy mint Önök az előbbi jegyzetet. Mégis teljesitjük a tervet! Magam nemrégiben még 180%-ot értem el, s már azt hittem nem lehet magasabbra menni. Nekiduráltam magam, most már átlagosan 240%-ot teljesitek és még többre törekszem.

Két kis gyermekem van. Lányom ötödik, fiam negyedik általánosba jár. Nyugodtan, gondtalanul tanulhatnak, és ha derekasan megállják a helyüket, eljutnak majd legfelső iskoláinkba is. Magam is azon gondolkodom, hogy beiratkozom az esti müszaki egyetemre. Talán nem telik bele sok idő és mint egyetemisták találkozhatunk ujra.

Örömmel hallottam, hogy jó eredményeket értek el a területi agitációnál. Ezt el is várjuk Önöktől, hiszen a magasabb iskolai képzettség kötelezi erre az egyetemistákat. A választásokon Önök is kifejezésre fogják juttatni köszönetüket és hálájukat a Pártunk és államunk iránt és bizonyos, hogy a Népfrontra fognak szavazni.

Sok sikert kivánok az elkövetkező vizsgákhoz és szeretném hozzátenni, hogy nagy reményekkel és szeretettel várjuk Önöket az Egyetem elvégzése után, üzemeink, hivatalaink fontos munkaköreibe.

xx

Uj elméletek a statisztikában.

Néhány hete, hogy a II évfolyamon statisztika kisvizsgadolgozatirás volt. A dolgozatok átlaga után itélve a hallgatók nem a legjobban készültek fel a dolgozatirásra. Az eredményekben nem mutatkozott meg az előzetes, folyamatos tanulás. A dolgozatokban méglátszott a tárgyi tudás hiánya, melyet igen sok magyarázlanság kisért. Nézzünk néhány példát:

Roll Ottó elvtárs a következőket irta: "Az iparágak szerinti csoportositásnál különbséget teszünk az A és B ágazatok között. A csoportositást ha vizsgáljuk, akkor ide soroljuk a nehéz és könnyűipart, a nehéziparhoz tartozik a kohászat, a bányászat, a könnyűiparhoz a gépgyártás."

Csik elvtárs bölcsen megállapitotta:" A kapitalista statisztikától távol áll a dialektikus módszer, igy a statisztikai munkák sem támaszkodnak a politikai gazdaságtan törvényeire."

Hutera elvtárs a következőket irta: megtörtént példaként arról, hogy hogyan hemisitja meg a kapitalista statisztika az életszinvonal emelkedését. "Angliában megtörtént példa: egy vendéglőben egy ember három marhahusszeletet evett meg és őt kintről egy munkanélküli nézte. Arra ment egy közgazdász és igy számolt:el fogyott három adag, erre két ember jutott és igy egyfőre másfél adag jut." - Ez jellemző a kapitalista statisztikára, de nem megtörtént példa.

Szili elvtárs a következőket irta: "A teljeskör" felvételre legjobb példaként az ország baromfi állományának felvételét tartom." - Szegény felvevők egész évben tyukokat és más állatokat kerget hettek volna. -

Rumlik elvtárs a bizonylat fogalmát igy határozta meg:"Mi a bizonylat? A bizonylag konkrét tényekről számol be, s tartalmazza a bizonylat elkészitőjének nevét, aki felel azért."

Ebből a "definicióból" még a szemináriumvezető sem tudta megállapitani, hogy mi a bizonylat.

Nagy Imre elvtárs a diagrammokról a következőket irta: "A háromszöggel, kockákkal végzett grafikus diagrammok, stb."

Németh elvtárs, az egyik példából a következő eredményt hozta ki:" 1.076,9, ez a szám a munkaidő kihasználását jellemzi, azaz a munkanap átlagos hosszát, annak a mutatószáma."

Azt hiszem ilyen hosszu munkanapot még a kapitalizmus sem ismer

Mindezekből tanulság, hogy az elvtársak a vizsgákon ennél sokkal alaposabb készüléssel tudnak csak helytállni.

x-x-x

UJ KOLUMBUSOK AZ I;ÉVFOLYAMON.

Egyes elsőéveseink megirigyelték Kolumbus dicsőségét. Ezért elhatározták, hogy a földrajz dolgozatot kihasználva ujabb felfedezéseket tesznek ezen a sártekén - annak ellenére, hogy az Amerika felfedezése óta eltelt 46o év alatt lényegében mindent felfedeztek a földön.

Ezen felfedezők két legnagyobbika B.Nagy Irma és Albert Pál, ugyanis felfedezték a Névát és a Lénát - Franciaországban. Albert ezenkivül a Themzét is nagylelküen Franciaországnak adományozta.Albert elvtárs azonban nem egyedül tette meg rendkivüli felfedezését a Themzéről, hanem riválisa is akadt: Szabó Anna a 17-es szemináriumból.Azt eddig sajnos nem tudtuk megállapitani, hogy kit illet az elsőségért a jutalom?

Eddig ugy tudtuk, hogy Franciaország népe évszázadok óta ismeri hazájának legalább a főbb folyóit és ennek alapján került a különböző térképekre ezeknek a folyóknak a neve.Egyes hallgatóink azonban teljesen uj folyókat kutattak fel.Ezekről -sajnálatos módon - még nem hallott sem Franciaország sem a világ.Kővágó Etelka az I/17-ból felfedezte a Goása, Noien, Joien nevü folyókat.Kosztoletzki elvtárs az 1/2-ből a Sion, Bakonyi Edit a Párizs nevü folyót kutatta fel.Ezeknek az elvtársaknak azt ajánljuk, hogy gyorsan jelentsék be eredményeiket a Francia Tudományos Akadémiának.Egész biztos a "halhatatlanok" közé sorolják őket.

Eddig teljesen ismeretlen hadvezérek is feltüntek elsőéveseink között, akik az angol királynő szolgálatában háborukat fejeznek be - melyek már évszázadokkal ezelőtt lezajlottak. Nagyon tehetséges hadvezér Bóta Gyula /1/21/, akinek sikerült az, ami III.György angol királynak nem: az U.S.A.-t Anglia dominiumává tette./Churchill bizonyára nagyon örülne ennek./Bagó István meg Erzsébet királynő háboruját fejezte be, amennyiben elfoglalta és gyarmatositotta Spanyolországot.Kertész Klára,Faragó és Pataki Rozál elvtársak pedig, a franciákkal való hősies küzdelem után elhóditották Franciaországtól "Aldzsirt" és Marokkót.Pataki Rozál és Faragó elvtársak együtt harcoltak.Egész biztos,hogy a királynő legalábbis a térdszalagrenddel kitünteti a két bátor együttmüködő hadvezért.A tanszéktől minden esetre megkapják a méltó jutalmat: az egyes osztályzatot.

Régen egyes irók nagyon szerettek nem létező országokról irni, Pl. Swift Liliputija, Morus Utópiája stb.Elsőéveseink közül sokan követték példájukat és eddig teljesen ismeretlen országokba látogattak el.Gál és Kutsera az I/20-ból Urugliába ill. Uruguába. Bakonyi Edit az I/1-ből az Északafrikai Unióba, B.Nagy Irma és Albert Pál pedig a Délázsiai Unióba látogatott el.Hogy ezekben az országokban mit láttak, azt sajnos nem örökitették meg az utókor számára.A tanszék azonban megörökitette nekik az egyest.

Sok elvtársat tulságosan elragadott a Szovjetunióban folyó természetátalakitás heve.Kertész Klára az I/1-ből pl. igy ir Gruziáról:"Baku:az olajat csővezetéken szállitják Moszkvába.Groznij és Majkop szintén olajforrás központok.Réz:Kounrád. Kikötői Zsdánov, Ogyessza,Szevasztopol . Vasérc:Áta.Szu.Azerbajdzsán fővárosa:Tifliszi."

Lovász Péter szintén átrendezte a Szovjetunió térképét:az Amudarját és "Szirdalját" egyszerüen átvezette a Kaukázusba.Robicsek Ágnes/I/18/ és P.Nagy Sándor az I/24-ből feleslegesnek itélték a Kaukázus 4 - 5ooo m magas hegyóriásait, ezért Gruziát és Azerbajdzsánt megtették sikterületnek.Örményországgal szemben már jobb szivüek voltak:kisebb-nagyobb kiemelkedéseket engedélyeztek naki.Fekete Vilmos az I/18-ból ugy gondolta,hogy a természet mostohán láttal el szegény Gruziát természeti kincsekkel, ezért a bakui olajforrásokat Gruziába helyezte, cserébe viszont Azerbajdzsánnak adta Tbiliszit.

Nem egy, hanem legalább tiz cikket lehetne irni az első évfolyam dolgozatainak közel 2o% -ából, amelyekben igen fura dolgok fordulnak elő.Ez azt jelenti,hogy az első évfolyam jelentős része nincs tisztában a legelemibb gazdaságföldrajzi,történelmi, sőt politikai ismeretekkel sem. Aki ujságot olvas az nem irhat ilyen vad dolgokat, még akkor sem, ha egy szót sem tanul.Hogy tájékozódhatnak ezek az elvtársak a világpolitikai helyzetben? / Olyan csekélységről, mint általános müveltség, ne is beszéljünk./

Jó lenne, ha az elvtársak sürgősen pótolnák elmaradásukat,mert igy nem csak a vizsgán, hanem az élet egyetlen területén sem tudják megállni a helyüket.

Szili Tamás.

Газета Международного подготовительного комитета фестиваля

A VIT HIREI.

Franciaország: Már megkezdődött a 3.000 küldött megválasztása, akik a VIT-en a francia ifjuságot képviselni fogják. A fiatalok eddig 2 millió frankot gyüjtöttek a szolidaritási alap számára, amelynek segitségével a gyarmati és függő országok küldöttei a VIT-re utazhatnak.

Ugyancsak Párizs lesz a szinhelye annak a hatalmas sporttalálkozónak, amelyet a sport- és tornász-szövetség javaslatára május 23-25.-én fognak megtartani. Husz ország /köztük lesz Magyarország is/ több mint 10.000 sportolója vesz részt ezen a hatalmas bemutatón.

Belgium: Fontos szakasz lesz a VIT előkészitésében a május 23, 24,25.-én megtartandó belga nemzeti ifjusági fesztivál. A berlini VIT belga résztvevőinek javaslatára szervezik meg ezt a találkozót, mely kifejezi a belga ifjuság szilárd akaratát, hogy meg védi jogait, nemzeti kulturáját, a békét.

Ezekben a napokban a gyárak, iskolák küldöttei, a legjobb belga sportolók keresik fel Alostot. Aloste 3 napig a belga ifjuság városa lesz.

Burma: Burmában a VIT előkészitése a rangoon-i egyetem hallgatóinak fesztiváljával kezdődött. Diákok, fiuk és lányok ezrei vettek részt ezen a 4 napos találkozón a kultura fejlesztéséért, az ifjuság barátságának és egységének erősitéséért. A kulturális programban népek dalai és táncai szerepeltek, a rangooni müvészeti együttés is fellépett. Számos kép- és fényképkiállitást zenei és irodalmi estet, sportversenyeket szerveztek.

Csehszlovákia: Juniusban tartják meg a nemzeti fesztivált, az ifjuság széles tömegeinek részvételével. Ez lesz a VIT "főpróbája". Itt fog eldőlni, hogy melyek azok a legjobb müvészi együttesek és szólisták, akik a csehszlovák ifjusági küldöttséggel résztvesznek a bukaresti VIT-en.

A VIT PROGRAMJÁRÓL.

A Világifjusági Találkozó programja minden fiatal szivügye. Akik ott lesznek és akik nem lehetnek személyesen ott - egyaránt lelkes érdeklődéssel kisérik az előkészületeket.

A program igen sokszinü. Tömegtüntetések, kulturális versenyek, baráti sporttalálkozók, kirándulások, küldöttségek találkozói fogják felváltani egymást.

A VILÁG FIATALJAI KÖZÖTTI BARÁTSÁG MEGERŐSITÉSÉÉRT.

Ennek a barátságnak az elmélyitését szolgálják a Fesztivál tömegmegmozdulásai: a VIT ünnepélyes megnyitása, a Béke-egyezményért való tüntetések, a tüntetések az ifjuság jogainak védelméért, a gyarmati- és függő-országok ifjuságával való szolidaritás napja, a Diákok napja, a Lányok napja, a VIT-karnevál.

A különböző találkozók során a fiatalok megismerik egymás életkörülményeit, munkáját. Igy pl. tervbe van véve az ifju épitőmunkások, bányászok, fiatal tanitók· parasztok, hivatali, müvészeti dolgozók egymásközötti találkozója.

A diákok közötti találkozókat szakonként fogják megszervezni, ahol a szovjet és ausztráliai orvostanhallgató, a svéd és kinai bölcsész, a magyar és belga közgazdász- hallgatók beszélnek majd szakmájuk kérdéseiről és a diákok közötti kapcsolatok megerősitéséről.

A különböző országok legismertebb müvészei, irói, legjobb sportolói fognak felolvasásokat, előadásokat tartani a VIT résztvevőinek.

A NÉPI KULTURA FELVIRÁGZÁSÁÉRT.

A VIT kulturális rendezvényein minden nép lulturája legjavát mutatja be. Kifejeződik itt a fiatalok azon törekvése, hogy megvédik a békét, nemzeti függetlenségüket, kivivják a szebb jövőt, elmélyitik a népeik közötti barátságot.

A küldöttségek nemzeti programjukat szólisták, együttesek, kórusok, zenekarok részvételével állithatják össze. Lesznek nemzeti és nemzetközi kulturális programok: népdal-estek, népitánc bemutatók, balett-estek, zenekari koncertek, opera-estek, szinházi és más bemutatók, mindig egy, vagy több delegáció részvételével.

MÉRJÜK ÖSSZE ERŐNKET!

A Fesztivál programjának nagy részét versenyek alkotják, ahol a fiatalok baráti vetélkedésben mérik majd össze erejüket.

"A Világifjusági- és Diáktalálkozó dijának nyertese" - erről a kitüntető cimről álmodnak ma a világ fiatal müvészei. Az irodalmi, zenei, képzőmüvészeti és filmversenyeken résztvehet minden 30 éven aluli fiatal, akit saját országának VIT-előkészitő bizottsága erre javasol és aki egyetért a verseny nemzetközi döntőbizottságának határozataival.

A nemzetközi ifjusági baráti sporttalálkozók is nagyszerü küzdelmek szinhelyei lesznek. 17 férfi és 10 női sportág szerepel a VIT müsorán, a könnyü-atlétikától az uszáson, müugráson, futballon keresztül a kézilabdáig.

Látjátok hát: A VIT programja a fiatalok békevágyának kifejezője, kimerithetetlen tehetségük ragyogo bemutatója.

EGYETEMÜNK LÖVÉSZSPORTJA.

A Szabadságharcos Szövetség az 1952/53. tanévben 1600 elvtársat képez ki és ezek közül 800 már eredményesen le is vizsgázott és az alapfoku érem viselésére jogosult.

Azonban elég sok hibával találkozunk, amelyek megnehezitik lövészkörünk munkáját. Kezdjük mindjárt a vizsgálatot a dolog technikai oldaláról. 1600 hallgatónak összesen 20 puska áll rendelkezésére. Egy puska általában harmincezer lövés után"kiöregszik", ezek a puskák viszont már kétszer-háromszor teljesitették a normát anélkül, hogy részletes átvizsgáláson, vagy alkatrész cserén estek volna keresztül.

Egyetemünk hét lövész-csapattal rendelkezik, de ebből csak kettő szerepel a bajnokságok során. A két csapat 14 tagja fejlődésének és eredményes szereplésének egyik alapvető feltétele az, hogy mindegyiknek legyen puskája, amelynek minden tulajdonságát ismeri, amely ugy hozzánő a versenyzőhöz mint a barátja.

Mindenkinek más a szemmértéke ha viszont minden versenyző egy külön puskával rendelkezik, akkor az a puska mindig pontos lesz, soha nem hord félre, vagy mellé, beállitója hibájából. Ez nincs meg. Versenyzőink ugyanazzal a fegyverrel gyakorolnak és versenyeznek, amellyel lő az is, akinek akkor van először puska a kezében.

A béltáblatartók már szántszegészen használhatatlanok. Egy-egy garniturát 2-3 hét alatt szitává lőnek, de egy ujabb készletért sokszor heteket, sőt hónapokat kell várni.

Versenyzőink hiányolják a katonai tanszék segitségét.

Németh őrnagy elvtárs kijelentette, hogy az érdeklődés a tanszék részéről fennáll, azonban a lövészkörtől elvárja, hogy pontosan tájékoztassa a tanszéket a gyakorlatok idejéről, és nem téves adatokkal mint eddig. A tanszékről lement egy elvtárs a kitüzött időben, de senkit nem talált ott.

Megállapithatjuk, hogy a lövészet egyetemünkön egyre fejlődik. Vannak elvtársak, Bender, Kopándi, Meszlényik, akik jó és lelkes munkájukkal jelentős mértékben elősegitik mind a lövészkör fejlődését, mind a társaik előre haladását.

A II/21-es csoport lev[...] küldött Mike Imre elvtársnak, melyben megdicsérik leányát Mike Máriát jó munkájáért.

Mike elvtárs válaszolt a csoportnak:

Kedves Elvtársak!

Jóleső örömmel vettük tudomásul az Elvtársak levelét, mely leányunk kiemelkedő tanulmányi eredményéről, alkotó mozgalmi munkájáról értesit bennünket.

Megnyugtat bennünket, az [...], hogy leányunk tudatában van annak, hogy hazánkban olyan történelmi, társadalmi átalakulás van folyamatban, hogy a dolgozó nép a szocializmust épitő és ennek mielőbbi megvalósitásához harcrakész, müvelt emberekre van szükség. Ebben a munkában minden becsületes, hazáját és népét szerető dolgozónak aktivan részt kell venni. E[...] cél eléréséért dolgozunk mi is, akiknek a munkaterülete falu[...], a falu dolgozói között van, s munkánkat a falu szocialista átalakitása érdekében fejtjük ki.

Az ifjuság előtt álló szép jövő s államunk szerető gondoskodása a biztositék arra, hogy ma érdemes tanulni és ezt a tanulóifjuságnak szorgalommal, jótanulással kell meghálálni. Nem igy volt ez régen, amikor én is tanulni kezdtem. Naponta 7,5 km-t jártam gyalog sárban, vizben, téli hidegben, hogy a polgári iskolát elvégezhessem, mert szüleimnek nem volt arra tehetsége, hogy a havi lakás és kosztpénzt értem fizesse....!

Köszönjük azt a kedvességet, amelyet értesülésükkel velünk szemben tanusitottak. Ez meggyőz bennünket arról, hogy nemcsak értékelik leányunk munkáját, hanem támogatják, segitik őt minden munkájában. Arra kérjük az Elvtársakat, továbbra is segitsék, támogassák őt, mert csak igy összefogva, a közösségi munka hozhatja meg mindnyájunk leghőbb óhaját, a boldog, szocialista Magyarországot. Fogadja 21-es szeminárium köszönetünket.

Elvtársi üdvözlettel:

Mike Imre.

GERGELY SÁNDOR:"FORRÓ NYÁR"

-Könyvismertetés-

195o.nyara.A "Szabadság" termelőszövetkezet már eddig is szép eredményeket ért el.Az egyénileg dolgozó parasztok kezdenek érdeklődni a szövetkezet iránt.Kis csoportok mennek ki a szövetkezet tábláira "ellenőrizni".

A kulákoknak nem tetszik ez az érdeklődés, szeretnék megakadályozni a fejlődést.Reménysugárként csillan meg előttük a koreai háboru kirobbanása, csak azt sajnálják, hogy olyan messze van "Soká eltart, mig ideérnek!"-sóhajt fel az egyik kulák.

Nem várják tétlenül a "felszabaditót".Az egyik kulák éles vasdarabokat kever az olajpogácsába és igy sikerül a szövetkezet két legjobban tejelő tehenét elpusztitania.Ezzel két legyet akar utni egy csapással: elterjeszti a hirt, hogy a szövetkezetben nem vigyáznak a jószágra és ezzel a szövetkezet párttitkárát és feleségét, a tehenészet vezetőját akarja bemocskolni.A kulákok számitásába csak ott csuszott be a hiba, hogy az a tehenész, akinek a segitségével aljas tervüket sikerült végrehajtani, fel akarja őket jelenteni.Ostoros, az egyik kulák, erre meggyilkolja volt béresét.

Nem tétlenkedett ez alatt az idő alatt Kánya, a másik kulák sem.Nyugatról visszatért lánya révén kapcsolatot teremtett az ellenforradalmárokkal.A villanytelep felrobbantását tervezik.

A szövetkezet néhány jóindulatu vezetője -tudatlanságában- szintén tesz egy-két jó szolgálatot az ellenségnek.Mikó Imre,a párttitkár is sok hibát követ el. A párt támogatását elsősorban Daka elvtárs, a munkásból lett főjegyző jelenti.Éberségével nagy segitséget nyujt a hatóságnak az ellenforradalmi csoport leleplezéséhez, jó tanácsaival a szövetkezet vezetőinek és Mikónak sokat segit.A megyei és a járási pártbizottság, a városi gyár igazgatója, mind a párt segitő kezét testesitik meg.

Végezetül Mikó is belátja hibáit, rendbehozza családi életét, amit a feleségével szembeni bizalmatlanság dult fel.Megérkezik az aratásra a városi munkásbrigád.Az igazgató versenyre hivja ki barátját, Mikót -kaszálásban. Az aratás, a győzelem ünnepévé vált: a szövetkezet vezetői és dolgozói a munkásokkal együtt ünneplik a jó termést, a kulák-tervek meghiusulását és az uj belépőket.

Röviden ennyi ennek a regénynek a tartalma.Gyorsan pergő cselekményével, érdekesen jellemzett alakjaival, felvetett problémáinak időszerüségével tanulságos hasznos olvasmány.

Berecky István.

SPORTHIREK:

SAKK.

Végetértek a II. osztályu sakk csapatbajnokság küzdelmei, amelyekben egyetemünk csapata is egyik résztvevő volt. Az utolsó mérkőzésen a Közgazdasági Haladás 8:4 arányban győzött a Terményforgalmi ellen és igy tovább növelve előnyét 100 ponttal megnyerte a II. osztályu bajnokságot. Ősszel a röplabda-csapatunk mellett a sakk-csapat is I. osztályban fog versenyezni.

A csapat veretlenül nyerte meg a bajnokságot. A szép sikert a következő elvtársak vivták ki: Molnár mester, Haág, Balogh, Drechsler, Thiry, Stuber, Ujvári, Pataki, Kemény. Kerekes, Kupcsik, Huszár és Szirmay.

Egyénileg Kemény 100%-os, Stuber és Drechsler 87%-os eredménnyel szerepeltek a legjobban.

Reméljük, hogy az őszi nagy erőpróbán már az egyetem hallgatóságának sokkal nagyobb érdeklődése fogja csapatunkat még nagyobb sikerek felé lelkesiteni.

Kézilabda.
Petőfi V.T.S.K. - Közgazdasági Haladás 12:9.

Asztali - tenisz.
Közgazdasági Haladás - MOM 11:2
Csapatunk könnyü győzelmet aratott.A győzelmeket Varga 3, Vilmos 2, Madari, Csányi,Varga-Csányi pár 2, Madari-Vilmos pár 2 szerezték.

Röplabda.
I.sztályu férfi csapatunk ezen a héten három mérkőzést játszott és mind a hármat megnyerte.
Közg.Haladás-Keltex 3:o
" " -H.T.B. 3:1
" " -Bp.Petőfi 3:o
Női csapatunk a B.Lokomotiv ellen 3:o-ra győzött.

Labdarugás.
Csapatunk ezen a héten két mérkőzést játszott és az egyiket megnyerte, a másikat elvesztette
Közg.Haladás-Lokomotiv 2:o
V.T.K.Fáklya-Közg.Haladás 4:3

Kosárlabda.
Közg.Haladás/B - H. Gyógypedagógia 4o:32.
Közg. Haladás/A - Vörös Csillag Nyomda 77:17.
Női mérkőzés:
Vörös Csillag Nyomda - Közg.Haladás 22:2o.

"Plafon" - vagy megérdemelt jegy?

Igy helytelennek tartom, ha a hallgatók beleszólnak az osztályzásba. De most az orosz beszámolón csoportunkban olyan osztályzás történt, amely tanulságait jó lenne levonni a jövőre vonatkozólag. Tudniillik volt a csoportban 4 elvtárs, aki ebben az évben komolyan hozzálátott a tanuláshoz és igy nagy fejlődést ért el oroszban is. Kertész elvtárs orosztanárunk többször kijelentette az év folyamán, hogy 3-4 elvtárs kettesről négyesre javithat, ezek az elvtársak ugyis dolgoztak, hogy ezt az eredményt elérjék. A beszámolón a tanár elvtárs kijelentette, hogy ő 3 elvtársnak tudása alapján 4-est adna, de a tanszéken azt mondták neki, hogy egyszerre csak egy jegyet lehet emelni és igy ő ezeknek csak "igen erős" 3-ast adhat Szerintünk az ilyen osztályzás erősen fékezi az elvtársak lendületét.

III/ Ipar 3 csoport.

Feledi László	Pál János
Csányi István	Radványi Mihály
Bertók Imre	Mészáros László
Vilmos Endre	Patkó Béla
Illés Pál	Ugrai László
Treit Gusztáv	

x-x-x

Nyelvi Tanszék Válasza:

Valóban igazuk van az elvtársaknak: az osztályzási elv, amilyent emlitenek tényleg helytelen. Meg állapitható azonban, hiszen rengeteg eset /többek között egy épen ebben a szemináriumban is/ azt igazolja, hogy ilyen elv a nyelvi osztályzatok megállapitásánál nem érvényesül. Az elvtársak nyilván félreértették a tanár elvtárs szavait, vagy a tanár elvtárs indokolása nem volt elég világos.

dr. Báti László

II. évf. 31. 1953.V.14.

KÖZGAZDÁSZ.

Szerkeszti: A Szerk. Bizottság
Bp. IX. ker. Dimitrov tér 8. sz.

Telefon186-850/115, mellék./
Nyomtatva: Az M N M

Történelmi muzeum
Rotaprint üzemében
Fv: Dajbukát Gergely.

Megjelenik 1500 példányban .